

TEKST_HELP,C,76
S P I S T R E — C I

1. INFORMACJE OGólNE.....	70
2. INSTALACJA I URUCHOMIENIE PROGRAMU.....	245
3. KSIóGA PODATKOWA.....	420
3.1 Wprowadzanie danych. Fakturowanie.....	472
3.2 Tabele KPiR i sumy zbiorcze.....	1132
3.3 Deklaracje: PIT-5, PIT-5A, PIT-5B.....	1246
3.4 Odliczenia od dochodu.....	1557
3.5 Odliczenia od podatku.....	1558
3.6 Ewidencja zakupu i sprzeda¿y VAT.....	1636
3.7 Ewidencja wyposa¿enia.....	2039
3.8 Ewidencja ¿rodków trwa³ych.....	2111
3.9 Ewidencja przebiegu pojazdów.....	2306
3.10 Pracownicy. Wynagrodzenia. ZUS.....	2461
3.11 Parametry Dowody wewn©trzne.....	2887
4. INNE OPERACJE KSIóGOWE.....	3088
4.1 Dokumenty nierozliczone.....	3168
4.2 Archiwum dokumentów rozliczonych.....	3630
4.3 Obroty : kontrahenci.....	3832
4.4 Obroty : grupy kontrahentów.....	3993
4.5 Obroty : konta przeciwstawne.....	3994
4.6 Plan kont - grupy kontrahentów.....	4019
4.7 Plan kont - konta przeciwstawne.....	4063
4.8 Raport zewn©trzny na dysk.....	4235
4.9 Miesi¿c obrachunkowy.....	4302
4.10 Testy kontrolne.....	4346
4.11 Od¿wie¿anie danych wynikowych.....	4445
4.12 Zerowanie danych systemu.....	4487
5. ODSETKI-PRZELEWY-PISMA	
5.1 Naliczanie odsetek.....	4617
5.2 Przelewy, przekazy.....	4706
5.3 Pisma - Edytor.....	4774
5.4 Ksi¿¿ka adresowa.....	4875
6. PROCEDURY POMOCNICZE	
6.1 Stopy odsetkowe.....	4983
6.2 Dni wolne od pracy.....	5007
6.3 Archiwowanie.....	5044
6.4 Odtwarzanie.....	5125
6.5 Indeksowanie.....	5166
6.6 Instalacja.....	5180
6.7 ZBYT-->SKP.....	5602

7. NIEKTÒRE CZĘŚCI UŻYWANE PROCEDURY

- 7.1 Wybór kontrahenta.....ù 5651
- 7.2 Filtrowanie danych.....ù 5739
- 7.3 Wyszukiwanie danych (Rewizja).....ù 5824
- 7.4 Wydruki .....ù 5864
- 7.5 Wprowadzanie danych do ewidencji VAT.....ù 6000

8. WDROŻENIE I EKSPLOATACJA

- 8.1 Organizacja wdrożenia.....ù 6278
- 8.2 Wskazówki metodyczne.....ù 6463

9. DODATKI

- Dodatek A - korzystanie z klawiatury.....ù 6639
- Dodatek B - klawisze funkcyjne.....ù 6673
- Dodatek C - komunikaty programu.....ù 6883
- Dodatek D - bezpieczeństwo danych.....ù 7100
- Dodatek E - zasady dystrybucji.....ù 7135
- Dodatek F - zmiana wersji programu.....ù 7193
- Dodatek G - instalacja polskich liter.....ù 7214
- Dodatek H - inne programy firmy "FORMAT".....ù 7282

10 INFORMACJE OGÓLNE

iiiiiiiiiiiiiiiiiiii

Program Super Księga Podatkowa realizuje funkcje związane z prowadzeniem Podatkowej Księgi Przychodów i Rozchodów (zwanej dalej KPR) oraz inne zadania księgowe związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Ponieważ dla wielu firm typowa księga przychodów-rozchodów nie daje dostatecznych informacji do celów analizy działalności, w naszym programie poza spełnieniem obowiązku rzetelnego prowadzenia ksiąg wobec Urzędu Skarbowego, oferowane są dodatkowe możliwości umożliwiającej efektywne zarządzanie i ułatwiającej prace księgowe. Program jest łatwy w obsłudze i bliski codziennej praktyce. Łączy w sobie wiele funkcji nie dostępnych w innych tego typu programach. Dodatkowo jest wyposażony w prosty moduł fakturujący. W sumie jest elastycznym i wielofunkcyjnym narzędziem obejmującym całość zagadnień administracyjno-księgowo-podatkowych przedsiębiorstwa.

Funkcje programu zgrupować można w kilku blokach:

- prowadzenie zapisów w Podatkowej Księdze Przychodów i Rozchodów i wydruk księgi zgodnie z wymaganiami organów skarbowych
- ewidencje pomocnicze: wyposażenia
    środków trwałych
    przebiegu pojazdów
- ewidencja VAT
- opracowanie i wydruk deklaracji: VAT-7
- analiza kosztów i struktury sprzedaży
- rozrachunki z kontrahentami (zobowiązania i należności)
- odsetki od nieterminowych płatności, polecenia przelewu i przekazy bankowe

Sheet1

- pisma, noty, adresowanie kopert
- druk dowodów wewn@trznych
- rejestracja i analiza dokumentów nie wchodzących bezpośrednio do księgi, np. koszty eksploatacji pojazdów, raporty kasowe, bankowe i inne
- rejestracja remanentów i uwzgl@dnianie ich przy wyliczaniu dochodu
- opracowanie i wydruk deklaracji: PIT-5, PIT-5A, PIT-5B
- dane kadrowe o pracownikach, karty wynagrodzeń, wypłaty za zlecenia
- opracowanie i wydruk deklaracji: PIT-4, PIT-8B, PIT-11, PIT-40
- obr@bka wielu niezale@znych zestawów danych (np. dla potrzeb biur rachunkowych, wsp@lników spółek itp.)
- możliwość stosowania kont księgowych i analiz, jak w pe@nej księgowości
- fakturowanie z możliwością jednoczesnego zaksięgowania
- możliwość współpracy z niektórymi programami typu ZBYT

Program dostosowany jest do pracy w biurach rachunkowych, przy czym zwrócono szczególną uwagę na wydajność przy wprowadzaniu dużej ilości danych.

W zależności od potrzeb, użytkownik może korzystać ze wszystkich lub tylko z części oferowanych możliwości. Modułowa konstrukcja umożliwia wybór zakresu stosowania i stopniowe wprowadzanie do użytku nowych elementów.

Stosując program w formie uproszczonej, ograniczamy się do wprowadzania danych dla potrzeb KPR, korzystamy z punktów dotyczących sporządzania deklaracji i prowadzenia wybranych ewidencji. Idąc dalej, każdy dokument można przy rejestracji uzupełnić o opis VAT, to znaczy kwotę brutto rozpisaną na sk@adowe (netta i podatki) i przyporządkować do odpowiedniego typu transakcji (sprzeda@, zakup i typ zakupu, korekta), uzyskujemy więc dodatkowo ewidencje VAT. Taki zakres stosowania jest typowy dla mniejszych firm i dla biur rachunkowych.

I dalej. Ponieważ może okazać się, że w oparciu wyłącznie o zapisy w kolumnach księgi nie jest możliwa bardziej szczegółowa analiza działalności, możemy każdy wprowadzany dokument przypisać nie tylko do odpowiedniej kolumny w KPR ale jednocześnie do innego rejestru (zwanego tu planem kont przeciwwstawnych), nie naruszając w niczym prawidłowości zapisów w KPR. Rejestry te mogą być bardziej rozbudowane i dawać bardziej szczegółowe analizy. Dotyczy to w szczególności analizy kosztów i struktury sprzedaży. Operacja ta jest zautomatyzowana i w niczym nie utrudnia i nie wydłuża procesu wprowadzania danych. W biurach rachunkowych może stanowić dodatkową usługę.

Nast@pny etap. Mając wprowadzone dokumenty dotyczące zakupu i sprzedaży możemy prowadzić kontrolę zap@at. Rozbudowany moduł rachunkowy umożliwia pełną kontrolę nad rozliczaniem zobowiązań i należności. Wystarczy tylko wprowadzać dokumenty kasowe i bankowe a następnie wydać odpowiednich zestawień. Program dokonuje rozliczania dokumentów (posiada umiejętność rozliczania zap@at cz@ciowych), kontroluje terminowość, oblicza odsetki i drukuje wezwania do ich zapłaty. Prowadzi kartoteki kontrahentów. Na bieżąco informuje o aktualnym stanie sald, obrotów, należności, zadu@eń oraz oferuje dowolne zestawienia i analizy.

Bez względu na stopień zaawansowania w korzystaniu z programu zawsze możemy używać jego opcji pomocniczych: naliczanie i wydruk not odsetkowych, kontrolne przeliczanie własnych należności odsetkowych, druk przelewu/przekazu bankowego, prowadzenie katalogu kontrahentów (adres, nip/pesel, bank, konto, notatki), redagowanie i wydruk krótkich tekstów (pisma, noty, wezwania, oferty) z możliwością automatycznego wydruku według listy adresowej oraz adresowanie kopert.

Jeżeli dodatkowo, moduł fakturujący okaże się wystarczający dla potrzeb działu użytkownika (np. większy usług, niektórzy producenci), uzyskamy proste i wygodne narzędzie obsługi sprzedaży, połączone z silnym systemem księgowo-podatkowym, zaspokajające wszystkie potrzeby odnośnie komputerowej obsługi działalności gospodarczej.

Ponieważ program może działać na wielu całkowicie niezależnych zestawach danych, stosować go mogą biura rachunkowe, pracownicy na rzecz różnych klientów. To właśnie może być wykorzystane do prowadzenia spółek i rozliczania ich udziałowców. Praktycznie zaletą jest możliwość opracowania i wydruku deklaracji podatkowych niezależnie od prowadzenia zapisów w KPR, co może służyć do symulacyjnych prób wyliczenia podatku.

Nie bez znaczenia jest także fakt, że program będzie oczywiście przydatny także wówczas gdy firma zmieni formę prowadzonej księgowości, przechodząc na księgi handlowe. W zależności od typu działalności, program może służyć jako specjalistyczne i wydajne narzędzie w zakresie rozrachunków, ewidencji vat, odsetek, przelewów, pism i sporządzania deklaracji podatkowych. Przydany nawet wówczas gdy użytkownik będzie używał komputerowego systemu Finansowo-Księgowego, który może uaktualniać syntetycznie danymi z naszego programu.

Program ma minimalne wymagania sprzętowe, a jego zoptymalizowana konstrukcja pozwala na szybki i wydajny pracę. Jest przeznaczony na komputery typu PC pracujące pod kontrolą systemu operacyjnego DOS, z dyskiem twardym, we współpracy z dowolnym drukarką posiadającą zdolność zagęszczonego wydruku. Wydruki nie przekraczają szerokości strony formatu A-4, lub są dzielone na dwie części (tylko w przypadku wydruku wszystkich kolumn ewidencji vat i księgi podatkowej). Dla biur rachunkowych zalecana jest drukarka o długości wałka (15 cali).

Eksploatacja programu nie wymaga specjalnego wdrożenia i może być rozpoczęta natychmiast po zapoznaniu się z instrukcją i zainstalowaniu programu z dyskietki dystrybucyjnej. Swobodna, konwersacyjna współpraca użytkownika z komputerem, obfity komunikat ostrzegawczych i informacyjnych, obszerny podręcznik oraz rozbudowany system kontroli błędów i kontekstowych podpowiedzi czyni system przyjazny użytkownikowi i gwarantuje bezpieczną pracę. Dodatkowo program jest wyposażony w stale dostępne kalkulator, zegar i kalendarz. Parametry instalacyjne umożliwiają dostosowanie programu do posiadanego sprzętu (polskie litery, typ drukarki i rodzaj papieru, monitor mono/kolor, RAM-dysk) oraz potrzeb i przyzwyczajenia użytkownika (plan kont,

typy ewidencji vat, metoda obliczania odsetek, format daty, zabezpieczenie hasłem i inne).

Do programu dołączona jest obszerna instrukcja szczegółowo wyjaśniająca działanie programu wraz z przykładami oraz umowa licencyjna i gwarancja. Dostępna jest wersja demonstracyjna programu dużej ilości przykładów w różnych wariantach. W programie wbudowana jest stale dostępna, kompletna dokumentacja (uruchomienie klawiszem F2).

>>> * !!! * >>> Jak przystąpić do użytkowania programu: <<< * !!! * <<<
AA

1. Określić czy program ma służyć wyłącznie w minimalnym zakresie niezbędnym do prowadzenia księgi i wyliczania podatków (biura rachunkowe, mniejsze firmy), czy też jednocześnie chcemy uzyskać więcej informacji o prowadzonej działalności (większe firmy, dociekliwi użytkownicy).
2. Zapoznać się z rozdziałami: 1. Informacje ogólne, 4.4. Plan kont - konta przeciwstawne, 8.1 Organizacja wdrożenia.
3. Określić własne potrzeby co do szczegółowości prowadzonych analiz. Czy wystarcza nam sposób oferowany przez tabele KPR, czy chcemy bardziej dokładnie podzielić koszty lub rodzaje sprzedaży. W zależności od tego założyć odpowiedni plan kont przeciwstawnych.
4. Zdecydować czy będziemy prowadzić kontrolę zapłat (rozrachunki)
5. Dla płatników podatku VAT określić własne rodzaje zakupów (inwestycyjne, zaopatrzeniowe, związane ze sprzedażą opodatkowaną, itp) lub pozostać przy podziale proponowanym przez program.
6. Jeżeli rozpoczynamy eksploatację w trakcie roku wprowadzić do deklaracji dane za miesiące poprzednie (oddzielnie dla każdego miesiąca lub kwoty narastające do miesiąca poprzedniego). Dla deklaracji VAT-7 nie jest to konieczne. Wpisać dotychczasowe odliczenia do odpowiednich punktów programu.
7. Przejrzeć punkt Procedury pomocnicze - Instalacja i odpowiednio ustawić parametry, posługując się sugestiami zawartymi w podręczniku.
8. Zapoznać się z techniką pracy zwłaszcza ze sposobem wprowadzania danych (3.1 Wprowadzanie danych, 7.1 Wybór kontrahenta, 7.5 Wprowadzanie danych do ewidencji VAT) oraz z klawiszami funkcyjnymi (Dodatek B).
9. Wykonać próbne księgowanie wszystkich danych za bieżący miesiąc, porównując wyniki z ręcznie prowadzonym księgi i wyliczonymi podatkami.
10. Do celów twórczych można wykorzystać jeden z podkatalogów programu (klawisz F4, opis w Dodatku B).

Uwaga! Stosowany w programie symbol ~ oznacza użycie klawisza Alt (np. ~Usua: wcisnąć i przytrzymać klawisz Alt a następnie u), symbol ^ oznacza użycie klawisza Ctrl (np. ^End : wcisnąć i przytrzymać klawisz Ctrl a następnie End).

Przy uruchomieniu oraz przed wykonaniem niektórych operacji program sprawdza czy na dysku jest wolna przestrzeń o rozmiarze 1Mb. Ma to zapewnić miejsce na zakładowanie tymczasowych plików roboczych.

Po wywołaniu programu na ekranie otrzymujemy następujący obraz:

/ekran: winieta startowa/

U dołu widzimy zapytanie o akceptację daty, jest ona zgodna z ustawieniem zegara komputera. Zmiana jej nie zmienia ustawienia zegara i po ponownym uruchomieniu programu, znowu zobaczymy datę wewnętrzną. Jest używana do datowania niektórych wydruków. Zmienia ją można także w trakcie działania programu używając klawisza F10. Występująca tu forma zapytania o akceptację będzie często spotykana w programie. Działanie użytkownika polega na wciśnięciu klawisza t (obojętnie małe czy duże) jeżeli zgadzamy się, klawisza n lub Esc jeżeli propozycja nam nie odpowiada. W niektórych wypadkach występuje pewna różnica w reakcji programu: wciśnięcie klawisza Esc powoduje przerwanie czynności (twarde zaprzeczenie) natomiast wciśnięcie klawisza n jest rozumiane jako chęć poprawienia wprowadzonych danych (miękkie zaprzeczenie). Już w tym miejscu warto zwrócić uwagę na dwa niezwykle ważne, bardzo często używane klawisze Enter i Esc. Klawisz Enter używamy dla wyrażenia: zgody, potwierdzenia, chęci działania, klawisz Esc w wypadku: zaprzeczenia, rezygnacji, chęci wyjścia.

W lewym, dolnym rogu ekranu widać liczbę przedstawiającą ilość wolnej pamięci komputera. Jeżeli nie jest on obciążony rezydującymi w nim innymi programami tak, że liczba ta jest mniejsza od 70, program będzie wykonywał się bez przeszkód.

Po uzgodnieniu daty program wyświetla tak zwane Główne Menu czyli spis opcji programu. Jest to trochę neutralne, spoczynkowe miejsce programu. Chodzi o to, że przerywając na dłuższy czas pracę nie musimy wychodzić z programu ani wyłączać komputera ale trochę nie powinniśmy pozostawiać go gdy na ekranie mamy rozłożone dokumenty to znaczy podczas pracy w jakimś punkcie programu.

/ekran: menu główne/

Działanie użytkownika polega na wyborze tego punktu pod jakim chce pracować poprzez przesuwanie rozjaśnionego paska strzałkami w górę i w dół i wciśnięcie klawisza Enter w wybranym miejscu. Program przejdzie do wykonywania wybranej opcji a po jej zakończeniu powróci do głównego menu. W tym trochę miejscu możemy zakończyć pracę wciskając klawisz Esc. Zostanie nam wówczas zadane pytanie: Koniec pracy (T/N)? : _ . Jeżeli chcemy pracować

wprowadzone możemy poprawiać i kasować. Dopiero wydanie polecenia Księgu spowoduje wprowadzenie ich trwale do systemu (a dokładniej przesunięcie do zbioru dokumentów nierozliczonych). Jednocześnie zostaną uaktualnione stany na wszystkich kontach oraz w kolumnach księgi. Tu także znajduje się moduł fakturowania.

W punkcie Tabele KPiR i sumy zbiorcze otrzymujemy postać KPR w obowiązującym układzie wraz z różnorodnymi posumowaniami i wydrukiem. Nie wprowadzamy tu danych, służy temu punkt poprzedni.

Punkt Ewidencja i rejestry VAT przeznaczony dla prowadzących ewidencje vat, prowadzi wszechstronną analizę podatku vat z wydrukiem rejestrów, wyliczaniem podatku wg struktury zakupów i opracowaniem deklaracji VAT-7.

Pozostałe podpunkty opracowują różnorodne zagadnienia związane z prowadzeniem KPR i w ogóle przedsiębiorstwa. Ewidencje nie są powiązane automatycznie z księgą. Znaczy to, że na przykład przy zakupie towarów trwających należy je jako zakup wprowadzić do księgi z zaznaczeniem, że ma trafić do kolumny pozostałe wydatki, a następnie należy ten zakup wpisać na liście ewidencji towarów trwających. Deklaracje podatkowe mogą, ale nie muszą być powiązane z KPR czy innymi danymi. Oznacza to, że deklaracje można sporządzić automatycznie na podstawie KPR i innych wcześniej wprowadzonych danych, lub wpisać bezpośrednio do niej dane za każdy miesiąc lub zbiorczo. Czyli można sporządzić deklaracje nie prowadząc księgi. Punkt ostatni ustala takie parametry jak: stawki opodatkowania, numeracje księgi i marginesy formularzy przy wydruku deklaracji, oraz dodatkowo służy do drukowania dowodów wewnętrznych.

Uwaga. Wskazane jest zapoznanie się ze wstępem do rozdziału 4. Inne operacje księgowe.

3.1 Wprowadzanie danych. Fakturowanie

Punkt ten służy do przygotowania danych, przejrzania ich i korekty a następnie zaksięgowania to jest trwałego zapisu w systemie. Należy zwrócić uwagę, że sposób wprowadzania danych tylko nieznacznie różni się od tradycyjnego sposobu wpisywania danych do księgi. Początkowe kolumny są podobne (kontrahent, dzień miesiąca, kwota), tylko zamiast poszukiwać właściwej kolumny do wpisania kwoty podajemy numer tej kolumny (pośrednio przez konto przeciwstawne).

Po zapisie (zaksięgowaniu) dokumenty nie mogą być usuwane i poprawiane. W przypadku błędów przy księgowaniu poprawki można wykonać tak jak przy księgowaniu prowadzonej ręcznie przez wprowadzenie odpowiedniego dokumentu korygującego. Wyjątkiem jest możliwość zmiany dnia wpisu do księgi i opisu vat (z usunięciem wężnie). Podanie dnia wpisu zero powoduje, że dokument nie jest ujmowany w księdze.

/ekran: wprowadzanie danych/

W pierwszej linii ekranu podano miesiąc księgowy i ilość wprowadzonych dokumentów oraz nazw kontrahenta i numer pozycji na liście, na którym aktualnie znajduje się kursor. Poniżej opis dokumentu oraz kwoty: brutto, netto i podatku, o ile kwota brutto rozpisano na składowe. Linia dolna zawiera spis poleceń jakie możemy wydać systemowi. Powyżej aktualizowane na bieżąco saldo obrabianego zestawu danych. —rodek ekranu zajmuje tabela. Widoczna jest tylko jej część. Pozostałe wiersze i kolumny oglądamy według ogólnych zasad przeglądania tabel (opis w Dodatku A i pod klawiszem F1).

Omówimy teraz budowę tabeli oraz dostępne operacje. Na końcu rozdziału omówiona będzie dokładnie technika wprowadzania danych. Tabela zawiera następujące pola: Konto księgowe - musimy tu wskazać kontrahenta, którego dotyczy wprowadzany dokument. Możemy uzyskać to przez wpisanie numeru konta lub po naciśnięciu klawisza Enter (na pustym polu) przez wybór z wyświetlonej listy. Możemy też, co jest bardziej naturalne wpisać dowolny fragment (lub dwa fragmenty oddzielone odstępem) nazwy kontrahenta. Czynność ta często powtarzająca się w innych punktach programu jest opisana w punkcie 7.1. Wskazanie kontrahenta jest warunkiem wpisania pozostałych danych. Jego brak jest sygnalizowany jako błąd znakiem ?. Taka pozycja nie zostanie zaksięgowana (zapisana). Na liście naszych kontrahentów, oprócz realnych osób i firm powinny znaleźć się także pozycje umożliwiające wprowadzenie niektórych szczególnych dokumentów, np. takie jak: Inwentaryzacja, sprzedaż detaliczna oraz dla potrzeb wprowadzania dowodów wewnętrznych z tytułu amortyzacji, rozliczenia przejazdów, itp. na liście kontrahentów należy wpisać pozycję o nazwie roboczej zawierającej kropkę lub gwiazdkę. Uwaga! W tym polu wyświetlany jest początek nazwy, klawiszem Tab możemy przejść w tryb wyświetlania numerów kont księgowych.

Dokument - w tym miejscu wpisujemy numer dokumentu. Jeżeli będziemy prowadzić rozliczenia już teraz należy zwrócić uwagę, że program dokonuje automatycznego rozliczenia zobowiązania i zapłaty, porównując między innymi identycznie numerów dokumentów. Dlatego faktura wpisana jako np. f.4324 i w ład za nią wystawiony przelew oznaczony np. p.4324 nie zostaną uznane przez program jako para. Natomiast dokumenty o symbolach odpowiednio: f.4324 i f.4324 lub 4324 i 4324 lub nawet np. xxx i xxx zostaną rozliczone. Pozostawienie tego pola nie wypełnionego nie jest błędem formalnym, to znaczy nie budzi sprzeciwu programu. Ponieważ jednak numer dokumentu wprowadzany jest do księgi, oraz jest używany przy rozliczeniach i ewidencji vat, jego prawidłowe wypełnienie jest konieczne. Jak zobaczymy w punkcie następnym Dokumenty nierozliczone będziemy mieć możliwość korekty nazw dokumentów celem ich rozliczenia.

Data - należy podać tu datę powstania zobowiązania (lub datę jego rozliczenia). Dzięki temu system może kontrolować terminowość zapłaty oraz podawać zestawienia za wskazany okres. Jest to także data wystawienia dla celów ewidencji vat. Jeżeli użytkownik nie korzysta z rozrachunków i z ewidencji może nie wypełniać tego pola.

dm - dzień miesiąca określa z jakim dniem dany dokument zostanie wpisany do KPR. Należy zwrócić uwagę, że do księgi ujmowane są tylko te dokumenty, którym podano dzień miesiąca. Pozostałe (bez podanego dnia lub z dniem = 0), mimo że zarejestrowane w systemie nie są ujmowane w księdze. Szczególnie dotyczy to dokumentów zapłaty, które nie wchodzi do księgi, a są konieczne przy analizie rozliczeń. Bez podawania dnia możemy rejestrować wydatki związane z eksploatacją pojazdu oraz inne nie ujmowane w księdze. Uwaga, w miesiącu zerowym (00, bilans otwarcia) nie możemy wpisywać dnia miesiąca. Miesiąc ten nie jest ujmowany do księgi, służy wprowadzeniu bilansu otwarcia przy prowadzeniu rozliczeń.

Kwota Winien/Ma - wpisany wartość możemy umieścić tylko po jednej stronie. Mniej wprawni w księgowości mogą przyjąć, że na stronie Winien wpisujemy pozycje dotyczące: sprzedaży, korekt i zwrotów sprzedaży (czasem ze znakiem minus) oraz jeżeli prowadzimy kontrolę rozliczeń, kwoty zapłaty za dokonane zakupy. Na stronie Ma pozycje dotyczące: zakupów, korekt i zwrotów zakupów (czasem ze znakiem minus) oraz jeżeli prowadzimy kontrolę rozliczeń, kwoty zapłaty za dokonane sprzedaży. Jeżeli nie prowadzimy kontroli rozliczeń, prawidłowe ujęcie na właściwych stronach nie jest tak ważne, niemniej wydruki oraz niektóre reakcje programu będą czytelniejszy gdy będziemy stosowali się do powyższych zasad. Jeżeli pomylkowo wpisaliśmy kwotę na niewłaściwych stronach nie musimy jej kasować i przepisywać lecz możemy ją "przerzucić" naciskając klawisz Enter w drugim polu. Podanie kwoty zerowej jest traktowane jako błąd sygnalizowany znakiem ?. Taka pozycja nie zostanie zaksięgowana. Wpisujemy tu kwotę brutto, kwota netto jak należy ująć do księgi wynika z opisu vat danego dokumentu. Jeżeli nie prowadzimy rozliczeń i ewidencji vat możemy wpisać tu od razu kwotę netto.

II strona Konto drugostronne - znaczenie tego pola wyjaśniono w pkt.4.7 i 8.1. Tu przypomnijmy, że po prostu wartość tego pola określa, do której kolumny KPR będzie wpisany dany dokument. Pole wypełniamy pisząc numer konta lub wybieramy z listy po wciśnięciu klawisza Enter (na pustym polu). Pole przyjmuje automatycznie wartość ~ (Inne konta) i jeżeli w niektórych wypadkach jego znaczenie jest użytkownikowi obojętne może pozostać przy tym zapisie.

D.o (dopuszczalne opóźnienie) - podaje ile dni pozostawiono na uregulowanie płatności w zakresie 0-999. Standardowo wpisywana jest wartość określona w punkcie Instalacja (np.14 dni). Jeżeli daty podajemy jako datę powstania zobowiązania i datę rozliczenia to w kolejnych punktach programu system informuje o zapłatach przeterminowanych obliczając różnicę dat i przyciągnij do wartości podanej w tym polu. Jeżeli nie prowadzimy rozliczeń pole to jest nam obojętne.

V - znacznik informujący czy dana pozycja posiada opis vat. Puste pole oznacza, że takiego opisu nie zrobiono, cyfra określa istnienie opisu i typ transakcji. Wcisnąć klawisz Enter uaktywniamy funkcję wprowadzania opisu vat dla danej pozycji (podobnie jak operacja ~vat).

Opis - odpowiada polu: Opis zdarzenia gospodarczego z KPR. Ze względu na ograniczoną ilość miejsca na wydrukach i ekranie pole opis ma niewielką długość wystarczającą jednak do skróconego określenia charakteru zdarzenia. Przy wprowadzaniu zapłat można wpisać tu numer kasowy lub bankowy. Dla dokumentów korygujących należy wpisać do jakiej dokumentu «rodzowego odnosi się korekta. Dla często powtarzających się opisów możemy skorzystać ze słownika zdarzeń gospodarczych (patrz też pkt. 3.11 Parametry, tam też o sposobie korzystania ze słownika!).

Mc (miesiąc księgowy) - jest to parametr porządkujący zestawienia obrotów według miesięcy. Tutaj użytkownik nie ma dostępu do tego pola, miesiąc ustalany jest w innym punkcie systemu (Miesiąc obrachunkowy). Pewne możliwości korekty w wypadku błędного rozpoczęcia księgowania kolejnego miesiąca gdy zapomniano o jego zmianie w systemie opisano w punkcie 4.9.

Nazwa kontrahenta - ukryta poza ekranem kolumna jest pomocna gdy chcemy przejrzeć tabelę według nazw kontrahentów. Tu także możemy dokonać wyboru czy zmiany kontrahenta, ale nie przez wpisanie nazwy ale przez wybór z listy wyświetlonej po wciśnięciu klawisza Enter.

Poza wypełnianiem pól użytkownik może wykonać operacje wyszczególnione w dolnej linii ekranu. F1 Pomoc informuje, a po wciśnięciu klawisza F1 uzyskamy odpowiedź o posługiwaniu się klawiaturą. Wciskając klawisz Esc zakończymy pracę w tym punkcie programu. Dostępne operacje:

-Inne - podobnie jak w pozostałych punktach programu jest to możliwość uzyskania nowej pustej linii do wprowadzenia danych. Dla usprawnienia pracy do nowej linii są przenoszone automatycznie z linii poprzedniej lub ostatnio opracowywanej: data, dopuszczalne opóźnienie, konto drugostronne i miesiąc księgowy oraz opis lub początkowa część opisu w zależności od ustawienia parametru: długość.opisu. Ta ostatnia właściwość może niekiedy być użyta przy wprowadzaniu większej partii podobnych dokumentów.

-Usuwanie - możliwość wykreślenia jednej linii poprzedzona wydaniem potwierdzenia

-Wydruk - drukuje wszystkie pozycje tabeli z opisem i podsumowaniem. Mamy dwa rodzaje wydruków: Podstawowy Vat. Pierwszy drukuje to co widzimy na ekranie, drugi opis vat do tych pozycji (netto, vat, typ transakcji itp.). Przy wyborze wydruku podstawowym zostanie zadane pytanie: Wydruk rozszerzony (T/N)? : _ . Wydruk rozszerzony zawiera treść wszystkich kolumn, skrócony bez nazwy kontrahenta i opisu. Przy wyborze wydruku vat zostanie zadane pytanie: Tylko pozycje z vat-em (T/N)? : _ . Odpowiedź twierdząca spowoduje, że na wydruku ujdą tylko te pozycje, którym wprowadzono opis vat, w przeciwnym wypadku wydrukowane będą wszystkie pozycje. Wydruki w tym punkcie służą kontroli prawidłowości wprowadzonych dokumentów przed ich zaksięgowaniem.

Sheet1

-Faktura - Przed omówieniem szczegółów dotyczących tej funkcji programu, omówimy w pierwszej kolejności, oraz możliwości i ograniczenia tej operacji. Moduł fakturowania jest przeznaczony do układowania i wydruku faktur i rachunków uproszczonych dotyczących zarówno towarów jak i usług. Po wydruku faktury możemy uzyskać automatyczny wpis do księgi i rejestru VAT unikając w ten sposób przenoszenia danych z innych programów. Korzystamy z istniejącej listy kontrahentów, możemy też od razu rozliczać faktury zapłacone w momencie wystawienia. Należy jednak mieć świadomość, że jest to moduł pomocniczy w programie księgi podatkowej, stanowiący jej dodatkowe uzupełnienie. Posiada on dwa zasadnicze ograniczenia: nie prowadzi stanów magazynowych (jest to program fakturujący, a nie magazynowy), oraz nie zapamiętuje wydrukowanych faktur. Pozycje faktury mogą być wpisywane ręcznie lub pobierane z listy towarowej zwanej cennikiem. Zawiera on nazwę i opis towaru oraz elementy niezbędne do wystawienia faktury: jednostka miary, stawka VAT, sww/ku, cena netto. Przy sprzedaży nietypowych towarów/usług możemy je wpisać bezpośrednio do faktury z pominięciem wykorzystania cennika. Dostępny jest też szereg parametrów, dostosowujących proces fakturowania do potrzeb użytkownika. Uwaga! Ilekroć poniżej mówimy o zaksięgowaniu faktury, mamy na myśli wpisanie kompletu danych o sprzedaży na listę dokumentów przygotowanych do zaksięgowania, to jest do tabeli w punkcie Wprowadzanie danych. Jak wiemy jest to brudnopis, w którym możemy dokonywać poprawek i skreśleń przed właściwym zaksięgowaniem w systemie.

Omówimy teraz szczegółowo technikę pracy przy fakturowaniu. Po wciśnięciu klawiszy Alt F w punkcie Wprowadzanie danych uzyskamy poniższy obraz ekranu:

/ekran: operacja fakturowania/

Ekran się z dwóch części: górnej - opisowej czyli nagłówka i dolnej - specyfikacji czyli tabeli faktury. W ostatniej linii ekranu opisane są dostępne operacje. Po górnej części ekranu przemieszczamy się przy użyciu strzałek, dochodząc do ostatniego pola przechodzimy do tabeli faktury. Skok do ostatniego pola możemy wykonać też klawiszem End. Z nagłówka możemy też przejść do tabeli w prostszy sposób, wciskając klawisz Tab. W tabeli obowiązują już takie same zasady poruszania się jak w całości programu (podpowiedź klawisz F1). Przejście z tabeli do nagłówka może nastąpić strzałką w górę gdy znajdujemy się w pierwszej pozycji faktury lub, co prostiej klawiszem Esc. Przemierzając się między nagłówkiem a tabelą klawiszami Tab i Esc, wracamy zawsze na tę samą pozycję na ekranie. Całkowite wyjście z fakturowania następuje po użyciu klawisza Esc, z pozycji nagłówka. Jeżeli w międzyczasie wykonaliśmy jakieś zmiany w specyfikacji faktury, a nie wydrukowaliśmy jej, to programy przy próbie wyjścia za pomocą potwierdzenia komunikatem: Bez wydruku faktury (T/N): _.

Omówimy poszczególne elementy nagłówka:

Numer - numer może mieć strukturę wieloczonową, zależnie od potrzeb użytkownika. Styl i zasady numeracji opisane będą przy omawianiu operacji Opcje. Wraz numerem, na ekranie występuje napis Faktura lub Rachunek (na

Sheet1

wydruku w pełnym brzmieniu: Faktura VAT i Rachunek uproszczony). Należy zaznaczyć, że wydruki faktur i rachunków będą różniły się prawie wyłącznie omawianym napisem. Wygląd tabeli faktury i rachunku jest stały i odpowiada wymogom faktury. Nie stoi to w sprzeczności z wymaganiami odpowiednich przepisów, które określają tylko minimalną zawartość faktur i rachunków. Wstępnego ustalenia, czy ma być drukowana faktura czy rachunek, program dokonuje na podstawie informacji zawartej w opisie odbiorcy, w polu oznaczonym literą V (vatowiec?). Możemy wpisać tam literę v lub znak pusty. Jednakże w myśl zasady, że głos decydujący ma użytkownik, może on zmienić typ dokumentu. Jest to uzasadnione np. w przypadku sprzedaży dla płatnika vat, na kwotę niższą niż uznana za graniczną dla faktur (obecnie 5 z.). Będzie jeszcze o tym mowa przy omawianiu operacji Opcje.

Data wystawienia - dla użytkowników korzystających z rozrachunków istotna będzie informacja, że po wydruku i zaksięgowaniu faktury, będzie to data powstania zobowiązania do zapłaty. Zmiana daty wystawienia powoduje zmianę daty sprzedaży, daty określającej termin płatności, oraz zmianę ostatniego pola: dzień księgi. Daje to pewne zautomatyzowanie i uproszczenie pracy, możemy jednak przypisać tym polom wartośći według własnego uznania.

Data sprzedaży - używana wyłącznie przy wpisywaniu faktury do rejestru vat

Płatność - formę płatności wybieramy z tabelki:

»

- ° gotówką °
  - ° czekiem °
  - ° przelewem °
  - ° wg umowy °
- »

Zwróćmy uwagę na ostatnią formę płatności. W opcjach fakturowania będziemy mogli określić, czy mamy dla niej drukować termin płatności. Jest to wygodne w sytuacjach, gdy przy wydruku faktury nie możemy lub nie chcemy określić terminu zapłaty, a nie chcemy wpisywać fikcyjnej daty.

dni i do - parametr dni określa w ciągu ilu ma nastąpić zapłata, parametr do, do którego dnia wyłącznie. Oba parametry są powiązane ze sobą i z datą wystawienia.

Nabywca - wyboru kontrahenta dokonujemy stając w polu opisanym k-to (konto). Zasady wyboru są te same jak w punkcie wprowadzania danych księgowych (patrz też pkt. 7.1 Wybór kontrahenta). Na ekranie zostanie wyświetlona nazwa robocza, poniżej numer konta księgowego i NIP (jeżeli posiada). Poniżej numeru NIP wyświetlony będzie znacznik V jeżeli taki posiada, oraz oficjalna nazwa i adres firmy. Należy zastrzec, że niekiedy może brakować miejsca na wpisanie pełnej nazwy. Jest to spowodowane koniecznością dostosowania się do modułu fakturującego do całości systemu księgi. Mamy nadzieję, że rozporządzenia zmieniające stosowane w 1994 roku zasady wpisywania pełnych brzmień nazwy wraz z jej wszystkimi ozdobnikami pozostaną w mocy. Par.20 pkt.1 mowi, że faktura zawiera co najmniej: "imiona i nazwiska lub nazwy bądź nazwy sprzedawcy i nabywcy oraz ich adresy".

Sheet1

Wystawiający - po uaktywnieniu tego pola zostanie wyświetlona 3-wierszowa tabelka do której możemy wpisać imiona i nazwiska osób upoważnionych do wystawiania faktur vat. Potem zostanie nam tylko wskazanie kto wystawia dane faktury lub gdy to czyni tylko jedna osoba nie będziemy musieli uzupełniać tego pola.

Odbierający - jest to miejsce na wpisanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do odbioru faktur vat. Możemy podać tu dowolny napis. Jednak dla powtarzających się klientów program może zapamiętać te dane. Wpisujemy je do pola Telefon Notatki. Ponieważ możemy oprócz nazwiska upoważnionego, przechowywać w tym polu inne informacje (choćby numer telefonu), przyjęto następującą konwencję. Jeżeli w omawianym polu znajduje się znak # to brane jest 25 znaków występujących po tym znaku, w przeciwnym wypadku czytane jest pierwsze 25 znaków tego pola.

Uwagi - jest to pole, o nie określonym celu przeznaczeniu. Drukowane jest przy końcu nagłówka, przed rozpoczęciem specyfikacji towaru. Może dotyczyć płatności (np. numer czeku), komentarza do upustu itp. Dla często powtarzających się opisów możemy skorzystać ze słownika uwag do faktury (patrz też pkt.3.11 Parametry, tam też o sposobie korzystania ze słownika!).

K. - komentarz. Miejsce na dowolny dwulinijkowy komentarz do faktury. Dla często powtarzających się opisów możemy skorzystać ze słownika komentarzy do faktury (patrz też pkt.3.11 Parametry, tam też o sposobie korzystania ze słownika!).

kt.II - konto przeciwstawne z jakim zostanie zaksięgowany dokument

opis - odpowiada polu księgi: opis zdarzenia gospodarczego. Dla często powtarzających się opisów możemy skorzystać ze słownika zdarzeń gospodarczych (patrz też pkt.3.11 Parametry, tam też o sposobie korzystania ze słownika!).

upust - możemy tu wpisać liczbę z zakresu od -9.99 do 99.99. Liczy ujemne oznaczają, że zastosowaliśmy narzut. Informacja o udzielonym upuście jest drukowana na fakturze, natomiast o narzucie nie. Gdy na liście specyfikacji faktury mamy już zadysponowany jakiś asortyment, zmiana upustu spowoduje ponowne przeliczenie cen. Także przy korzystaniu z cennika, pozycje przenoszone do faktury będą odpowiednio przeliczane. Tylko przy ręcznym wpisywaniu cen musimy od razu podać ostateczną wartość. Zalecane jest układowanie faktury przy upuście równym zero, a dopiero po zakończeniu specyfikowania asortymentu podanie upustu.

rejestr vat - zaznaczamy, czy dana faktura ma być ujęta w rejestrze vat

dzień księgi - odpowiada polu dzień miesiąca w księdze. Pamiętajmy, że zmiana daty wystawienia powoduje zmianę pola: dzień księgi, jednakże możemy teraz wpisać tu inną wartość dnia wpisu do księgi.

Sheet1

6 - dla zwiększenia czytelności rycinnych wydruków, nazwa dokumentu może być poprzedzona znakiem F. dla faktur lub R. dla rachunków. Nie są one drukowane na fakturze a tylko dostawiane do nazwy dokumentu w programie.

Określony w powyższy sposób symbol i numer faktury może mieć w maksymalnym układzie następującą postać: F.702/06/96/US/10237. Należy zwrócić uwagę, że do systemu księgowego ujmowana jest tylko część symbolu. I tak, zawsze numer kolejny (niekiedy poprzedzony zerami dla celów porządkowania oraz znaki F./R. gdy tak zalecono). Jeżeli stosowane są czony dodatkowe to także są uwzględniane ale tylko gdy łączna długość symbolu nie przekracza 10 znaków. W razie konieczności usuwane jest w kolejności: konto przeciwstawne, następnie miesiąc i rok.

numer a konto II - jeżeli pozwalają na to przepisy ogólne i wewnętrzny regulamin księgowania możemy prowadzić odrębny numerację dla rycinnych typów obrotów mających odzwierciedlenie w planie kont przeciwstawnych. W przeciwnym wypadku program będzie proponować cięgią kolejną numerację bez względu na przypisane konto przeciwstawne. Uwaga! Wybór dokonany w tym punkcie nie wpływa na styl symbolu faktury. Mimo wybrania numeracji niezależnej od konta przeciwstawnego nadal jego numer lub symbol może być uwzględniony w symbolu faktury.

współna num. f/r - jeżeli pozwalają na to przepisy ogólne i wewnętrzny regulamin księgowania możemy prowadzić odrębny numerację dla faktur vat i odrębny dla rachunków uproszczonych.

faktura/rachunek - jeżeli z opisu kontrahenta wynika że jest on vat-owcem (literka V), program zakłada, że nastąpi wydruk faktury vat. W tym punkcie użytkownik może jednak sam określić jakiego typu dokument będzie drukowany.

wysuw faktury - jeżeli w punkcie Procedury pomocnicze-Instalacja-rodzaj papieru wybraliśmy cięty A-4, to parametr ten będzie ignorowany i po wydruku papier będzie każdorazowo wysuwany. W innym przypadku papier będzie wysuwany o tyle linii ile wpisujemy w tym punkcie, lub do końca strony jeżeli wpisujemy 99. Przypominamy, że dla drukarek atramentowych i laserowych mających podajniki papieru zalecane jest ustawienie papieru jako tańma perf. 11".

ilość egzemplarzy - jeżeli nie korzystamy z wielowarstwowego papieru kopiującego możemy zażądać aby program automatycznie drukował kolejne dwa lub trzy egzemplarze (oryginał i jedna lub dwie kopie).

oryginał/kopia - jeżeli wybraliśmy wydruk dwóch egzemplarzy, to bez względu na ustawienie tego parametru na pierwszym pojawi się napis ORYGINAŁ, a na kolejnym napis KOPIA. Jeżeli drukujemy jeden egzemplarz, program zakłada, że stosujemy papier wielowarstwowy, na którym może umieszczać napis ORYGINAŁ/KOPIA, w zależności od ustawienia omawianego parametru.

termin wg umowy - standardowo dla każdej faktury podawany jest termin i data płatności. Jednakże dla formy płatności wg umowy możemy nie drukować tych

Sheet1

informacji. Stosuje się to dla przypadków, gdy w momencie wystawiania faktury nie możemy określić konkretnej daty zapłaty, bądź wynika ona z innych ustaleń.

ceny netto/brutto - przełącza sposób podawania cen w specyfikacji faktury i w cenniku. Możemy operować cenami netto lub jeżeli jest to bardziej praktyczne możemy określać ceny brutto (cena netto zostanie wyliczona).

zapłaty w term. 0 - jeżeli użytkownik korzysta z systemu rozrachunków, będzie dla niego wygodne, aby faktury opłacone w momencie wystawienia były od razu traktowane jako rozliczone. Jako zapłacone, są traktowane faktury z terminem płatności 0 dni. Po wydrukowaniu program zakseruje nie tylko dane dotyczące sprzedaży, ale też stworzy drugi dekret dotyczący zapłaty. W omawianym punkcie ustalamy też z jakim kontem mają być księgowane zapłaty gotówkowe (kasa) i z innymi formami płatności (bank). W razie konieczności (zapłaćta cząciowa, wg umowy, itp.), możemy dokonać poprawek w powstałych automatycznie dekretach, po wyjściu z fakturowania.

małe kwoty faktur - obecnie obowiązuje zasada wystawiania rachunków uproszczonych dla sprzedaży na kwotę mniejszą niż 5 zł. Stosowne rozporządzenia określają też kilka dodatkowych warunków oprócz samej wartości netto. Można zażądać, aby program wystawiając dokument dla odbiorcy będącego płatnikiem vat, ale na kwotę mniejszą niż podana jako graniczna, sygnalizował ewentualność zamiany faktury na rachunek. Użytkownik znajdzie aktualne rozporządzenia w tej kwestii podejmie decyzję o właściwym wydruku dokumentu sprzedaży.

ilość - format - ilość możemy na danej fakturze podać w formacie: 99 999.99 albo w formacie: 9 999.999. W drugim przypadku możemy podać liczbę mniejszą ale za to z dokładnością to 3 miejsc dziesiętnych co jest przydane przy fakturowaniu: tarcicy, wykładzin, płytek ceramicznych, itp.

Po omówieniu nagłówka faktury i parametrów sterujących, opiszemy teraz kolejny element fakturowania: cennik, z którego możemy wybierać nazwy i ceny powtarzających się towarów/usług. Jeżeli znajdujemy się w dolnej części ekranu będącej specyfikacją faktury i zgodnie z podpowiadzią w ostatniej linii ekranu wciśniemy klawisz Tab, uzyskamy dostęp do cennika, czyli listy towarów i usług. Mimo, że przy wystawianiu konkretnej faktury możemy wpisywać do niej dowolny asortyment, jednakże w każdym rodzaju działalności można odnaleźć część powtarzających się towarów lub określać usługi. Może to być nawet początkowy fragment opisu, który uzupełnimy szczegółami dla konkretnej faktury. Będzie więc wygodne stworzenie takiej listy, z której będzie można wybierać pozycje do danej faktury.

/ekran: cennik/

Uwaga! W tabeli wyświetlana jest tylko pierwsza część opisu towaru/usługi, pozostała część, oraz sww/ku wyświetlane są u dołu tabeli.

Odnalezienie potrzebnej pozycji odbywa się na ogólnych zasadach poruszania

Sheet1

się po tabelach. Przy dłuższych listach pomocny w a ciwo cię cennika jest to, że po wciśnięciu cyfry kursor ustawi się na pierwszym elemencie grupy o tym numerze. Po wciśnięciu litery odnaleziony zostanie pierwszy element zaczynający się tą literą w obecnej grupie, a przy kolejnych wciśnięciach tej litery w grupach kolejnych.

Dla każdej pozycji cennika wprowadzamy następujące elementy:

Nazwa i Opis - jest to określenie towaru/usługi (praktycznie są to dwie części tej samej nazwy). Można wpisać tu dwie linijki tekstu o długości 48 znaków każda. Taka długość pozwoli na określenie nawet bardziej skomplikowanej usługi.

SWW - wpisujemy tu symbol sww/ku. Wykonujemy to we wspólnej czynności wprowadzania nazwy, opisu i sww.

Wewnętrzny symbol grupy asortymentowej (Grupa) - jeżeli cennik zawiera dużą ilość elementów może być uzasadnione podzielenie ich na grupy. W tym celu przy każdej pozycji możemy wpisać cyfry 0-9.

jm. - jednostka miary. Celowo udostępniono tu wystarczająco dużo miejsca, aby można wpisać wielokrotnie jednostek podstawowych np. 100szt.
v% - podajemy tu stawkę vat. Oprócz wartości liczbowych dopuszczone jest wpisanie symbolu zw, dla towarów/usług zwolnionych od podatku vat, oraz np (nie podlega) dla sprzedaży wartości nie objętych ustawą o podatku od towarów i usług. Podanie stawki vat jest niezbędne do wpisania ceny i zaakceptowania pozycji na fakturze.

c.netto, c.brutto - zakładamy cenę możemy wpisać w dowolnej z tych rubryk. W oparciu o podaną stawkę vat średnia cena zostanie wyliczona. Należy zastrzec, że przy stawkach większych od zera, z przyczyn arytmetycznych nie jest możliwe zadysponowanie każdą, dowolnej ceny brutto (jeżeli zarówno cena netto i brutto mają być wyrażone z dokładnością do pełnego grosza). Np. przy stawce 7% nie możemy uzyskać ceny brutto 8,18 zł, ponieważ z ceny netto 7,64 zł wynika vat 0,53 zł i brutto 8,17 zł, a z ceny netto 7,65 zł wynika vat 0,54 zł i brutto 8,19 zł; przy stawce 22% nie uzyskamy ceny brutto np. 6,63 zł, ponieważ z ceny netto 5,43 zł wynika vat 1,19 zł i brutto 6,62 zł, a z ceny netto 5,44 zł wynika vat 1,20 zł i brutto 6,64 zł. Nie jest to wynikiem działania programu. Takie same wyniki uzyskalibyśmy pisząc faktury ręcznie. Pewnym rozwiązaniem jest stosowanie sprzedaży (i cen) w ilościach będących wielokrotnością jednostki podstawowej np. 10 szt.

Nowe elementy cennika dopisujemy w pustej linii utworzonej operacją ~i-Inne dane. Cennik możemy wydrukować (operacja ~w-Wydruk). Możemy też usunąć wskazane pozycje (operacja ~u-Usuń), zostanie to wykonane od razu po potwierdzeniu zdania usunięcia. Cennik jest utrzymywany w kolejności grup, a w nich porządku alfabetycznym. Porządkowanie odbywa się automatycznie przy wyjściu z punktu Wprowadzanie danych.

Sheet1

Jak informuje podpowiedź w ostatniej linii ekranu, klawiszem Tab możemy zadysponować dopisanie aktualnej pozycji do faktury. Zostanie zadane pytanie o ilość. Po podaniu niezerowej wartości pozycja zostanie ujęta w fakturze. Ilość, cenę i wszystkie pozostałe parametry danej pozycji będziemy mogli zmienić, uzupełnić lub skasować bezpośrednio na ekranie zawierającym specyfikację faktury. Powrót z cennika do specyfikacji faktury następuje klawiszem Esc.

Faktura ma postać zbliżoną do cennika. Jedynie jedna z kolumn cen zastąpiona jest kolumną ilości. Natomiast cena wyświetlana jest u dołu tabeli. Kolumna cen może pokazywać wartość brutto lub netto zależnie od tego jak zadamy w operacji Opcje. Ilość podawana jest z dokładnością do 3 miejsc po przecinku, co ułatwia sprzedaż takich towarów jak: tarcica, wykładziny, kafelki, cement itp. Jeżeli chcemy dopisać nową pozycję bez pomocy cennika używamy operacji ~i-Inne dane. Możemy też usunąć wskazaną pozycję (operacja ~u-Usun), zostanie to wykonane od razu po potwierdzeniu zadania usunięcia. Jeżeli zechcemy wyjść z modułu fakturowania, a wykonywalimy zmiany w treści faktury, program wysyła komunikat: Bez wydruku faktury (T/N): _. Po potwierdzeniu, opuścimy fakturowanie, ale przygotowana treść faktury zostanie zapamiętana.

/ekran: specyfikacja faktury/

Operacja ~w-Wydruk powoduje wydrukowanie faktury. Program dokonuje kilku czynności kontrolnych i sygnalizuje nieprawidłowości, nie dopuszczając do wydruku. Uwaga! Pozycje z podaną ilością lub ceną zero, nie są drukowane.

Pusta lista.

Brak pozycji o niezerowej ilości lub cenie, wartość faktury wynosi zero.

Zbyt duża wartość faktury.

Suma faktury netto przekracza zakres kwot możliwych do zaksięgowania w systemie.

Stwierdzono brak symbolu SWW/KU.

Każda pozycja z podaną ilością i ceną, o stawce vat innej niż 22%, musi mieć podany symbol sww/ku. Nie dotyczy to pozycji oznaczonych np w kolumnie vat-u

Stwierdzono brak nazwy towaru.

Znaleziono pozycję z podaną ilością i ceną, ale z pustą nazwą (wystarczy wpisać choćby kropkę, aby program zaakceptował nazwę).

Uwaga! Wartość faktury mniejsza od 5.00 zł.

Komunikat wysyła się wyłącznie gdy zadaliśmy tego w operacji Opcje. Tam też podajemy wartość kwoty granicznej dla faktur vat.

Pozycji typu (np) nie łącz z innymi typami vat.

Mimo, że nie jest to niedopuszczalne, nie należy łączyć sprzedaży wartości, które nie podlegają ustawie o podatku od towarów i usług z innymi pozycjami. Stanowiłoby to ten problem przy zapisie do rejestru vat.

nie wykonujemy operacji ~Inne celem uzyskania nowej, pustej linii. Przeniesione do niej zostaną niektóre dane z dokumentu poprzedniego co możemy nam ułatwić pracę. Po wyznaczeniu każdego pola kursor przechodzi automatycznie do następnego, możemy to zmienić w pkt. Instalacja-Wpis danych-auto skok.

3.2 Tabele KPIR i sumy zbiorcze

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

W tym podpunkcie wcześniej wprowadzone dokumenty zestawione są w formie zgodnej ze wzorem KPR. Nie wprowadzamy i nie zmieniamy tu danych. Jedynym wyjątkiem jest możliwość zmiany dnia miesiąca i opisu zdarzenia gospodarczego. Tabelę możemy przejrzeć, wydrukować i podsumować w kilku wariantach. Przy wejściu do tego podpunktu musimy wskazać za jaki miesiąc chcemy przejrzeć księgi. Jeżeli chcemy zmienić miesiąc, wychodzimy i podajemy nowy miesiąc. Podsumowania obejmują całość danych bez względu na wybrany miesiąc.

/ekran: tabela KPIR/

Tabela jest obszerna i należy przesuwać ją w poziomie i pionie według ogólnych zasad przeglądania tabel (Dodatek A i klawisz F1). W pierwszej linii ekranu podano nazwę miesiąca jaki obejmuje tabela i ilość zawartych w niej dokumentów. Poniżej numer kolejny w miesiącu i treść pierwszych kilku kolumn dotyczących pozycji na jakiej znajduje się kursor (przydatne przy przeglądaniu tabeli w poziomie). Linia dolna zawiera spis poleceń jakie można wydać systemowi. Pierwsza i ostatnia tj. F1 Pomoc i Esc Wyjście występują często w programie, możemy więc po wciśnięciu klawisza F1 uzyskać podpowiedź o posługiwaniu się klawiaturą, a wciskając klawisz Esc zakończymy pracę w danej opcji. Pozostałe operacje:

Numeracja - możemy wybierać sposób numeracji: ciągła/własna. Standardowo program numeruje pozycje każdego miesiąca od jedynki dodając symbol miesiąca np. 1/02, 2/02, 3/02 itd. (numeracja własna). Użytkownik może zażądać ciągłej numeracji pozycji w ciągu roku. W tym celu w punkcie: Parametry - Numeracja pozycji KPR wpisujemy numer od jakiego powinna się zacząć numeracja kolejnego miesiąca (numeracja ciągła).

Dokumenty są układane w kolejności dnia wpisu, a w ramach dnia porządkowane alfabetycznie. Po zakończeniu wprowadzania danych danego dnia, gdy wiemy, że nie będziemy więcej rejestrować dokumentów na ten dzień, możemy ustalić numerację pozycji. Należy jednak pamiętać, że dodanie kolejnej pozycji na dany dzień może zmienić numerację tak jak w wcześniejszych pozycji tego dnia. Najlepiej numerację dokumentów ustalić po zakończeniu miesiąca i sporządzeniu wydruku księgi.

Suma - oferuje pięć zestawień opartych na zapisach w kolumnach księgi:
 suma miesiąca,
 sumy zbiorcze bieżąco/narastająco
 dochód bieżąco/narastająco

Sheet1

korekty z tytułu ryczałnicznych rezerw, oraz przekroczenia limitu reprezentacji i reklamy. Jeżeli chcemy dokonać takiej korekty wciskamy klawisz Enter w kolumnie oznaczonej *. Zwróćmy uwagę, że jeżeli przy koszcie uzyskania znajduje się gwiazdka to wyświetlana jest wartość kosztu z uwzględnieniem korekty. Gdy wciskamy klawisz Enter na tej wartości, wyświetlona zostanie wartość kosztów bez uwzględnienia korekt. Tylko podpunkt I1 ma tablicę korekt.

Uwagi. Wskazówki dotyczące korekt odnoszą się do sytuacji gdy korzystamy z automatycznej aktualizacji deklaracji zapisami z księgi lub gdy chcemy mieć wszystkie dane wprowadzone jasno i czytelnie. Niemniej mamy możliwość ręcznego wypełnienia kolumny Koszt uzyskania i możemy wpisać od razu ostateczną kwotę kosztów według własnych wyliczeń. Dotyczy to szczególnie sytuacji wypełniania deklaracji bez prowadzenia księgi (np. usługa w biurach rachunkowych), lub obliczeń próbnych.

»

C.1 Korekty kosztów uzyskania przychodu z tytułu: ryczałnicznych rezerw oraz przekroczenia limitu reprezentacji i reklamy

1

Miesiąc Rezerwa Wzrost wartości Przekroczenie początkowy Zgłoszony zapasu magazyn. limitu reprezen.

AA

Styczeń 80 145.09 Tak 0.00 0.00

Luty 0.00 0.00 0.00

Marzec 79 856.25 -9 400.00 0.00

Kwiecień 70 745.09 Tak 0.00 0.00

.....

.....

Listopad 0.00 0.00 0.00

Grudzień 0.00 0.00 0.00

0.00 Rezerwa końcowy roku

»

W kolumnie Rezerwa początkowy wpisujemy wartość rezerwy na pierwszy dzień danego miesiąca. Jednocześnie jest to traktowane jako rezerwa końcowy miesiąca poprzedniego. Ponieważ użytkownik może dla własnych potrzeb robić rezerwy okresowe ale do celów rozliczeń podatkowych może uwzględnić tylko te, które zostały wcześniej zgłoszone do urzędu skarbowego, w kolumnie Zgłoszony zapisujemy fakt zgłoszenia (wciskając literę t lub n; wyświetlana jest tylko informacja Tak). Tylko rezerwy zgłoszone brane są pod uwagę przy korekcie kosztów, pozostałe są informacją dla użytkownika. U dołu tabeli jest miejsce na wpisanie rezerwy końcowego roku. Tu także wpisujemy fakt zgłoszenia, co czynimy na zakończenie roku.

W przykładzie widzimy, że użytkownik wprowadził rezerwę początkową. Jako obowiązkowy jest zaznaczony jako zgłoszony. Po dwóch miesiącach, na koniec lutego przeprowadził dla własnych potrzeb inwentaryzację, co zostało (tylko dla informacji własnej) wpisane jako rezerwa początkowa marca. Jednakże przy końcu marca zgłosił już oficjalnie rezerwę i jego wynik został wpisany jako rezerwa początkowa kwietnia z adnotacją zgłoszony. Przy rozliczeniu

marca program uwzględni różnicę między remanentem początkowym kwietnia i stycznia. Ponieważ zapas magazynowy zmniejszy się, do kolumny Wzrost wartości zapasu magazynowego zostanie wpisana kwota ze znakiem minus. Ponieważ nastąpi spadek wartości magazynu, wobec tego marcowe koszty uzyskania przychodu (w wysokości 35 472.13 zł) zostaną powiększone o wyliczoną kwotę (9 400.00 zł) do wartości wyliczonej w tabeli punktu I1 (44 872.13 zł), a to z kolei spowoduje zmniejszenie dochodu. Proszę zwrócić uwagę, że uwzględniane są tylko remanenty zgłoszone. Inwentaryzacja z końca lutego nie ma żadnego wpływu na wyliczoną zmianę wartości magazynu na koniec marca.

Wartość inwentaryzacji możemy informacyjnie wpisać do księgi w kolumnie 16 (nie powoduje to konsekwencji rachunkowych). Ponieważ musimy też podać "kontrahenta", w tym wypadku na liście kontrahentów wpisujemy pozycję o nazwie roboczej Inwentaryzacja.

O ile remanenty wpływają na koszty trwale, to znaczy uwzględniane są w danym miesiącu i w obliczeniach kosztów narastająco, to korekta z tytułu przekroczenia limitu reprezentacji i reklamy jest uwzględniana tylko w konkretnym wskazanym miesiącu. Na przykład, w pierwszych trzech miesiącach roku osiągnęliśmy przychód w wysokości 10 000 zł. i uzyskaliśmy w ten sposób prawo do wydatkowania 25 zł. (0.25%) na cele reprezentacji. Ponieważ do marca w końcu wydaliśmy na ten cel 30 zł., wobec tego, mimo że kwota 30 zł. została wpisana do księgi, to wyliczone z niej koszty musimy obniżyć o kwotę 5 zł. przy obliczeniu dochodu. Uczynimy to wprowadzając kwotę 5 zł. do tabeli korekt kosztów. Jednakże, jeżeli w przyszłym miesiącu nasz przychód wzrośnie do kwoty 12 000 zł., to wówczas będziemy mogli "zawieszoną" kwotę 5 zł. uwzględnić przy obliczaniu dochodu. Jeżeli nie osiągnęliśmy wystarczającego dochodu tylko np. 11 000 zł. to w kwietniu musimy znowu do tabeli korekt wpisać "nadmiarową" kwotę, tym razem 2.50 zł.

Przy wyliczaniu podatku, program informuje nas na ekranie w punkcie L deklaracji o stanie naszych rozliczeń podatkowych, uwzględniając należną kwotę do zapłaty i kwoty wpłacone. W szczególnych sytuacjach, przy uwzględnianiu korekt z tytułu przekroczenia limitu reprezentacji mogą pojawić się w kolejnych miesiącach kwoty ujemne sugerujące nadpłatę. Jest to w rzeczywistości efekt uwzględniania tej korekty tylko w danym miesiącu przy zakończeniu, że w kolejnych miesiącach nasze przychody pozwolą całe kwoty ująć w koszty. Postępowanie takie w niczym nie wpływa na prawidłowość wyliczania podatku i wydruk deklaracji.

Użytkownik chcąc korzystać z omawianych korekt, powinien samodzielnie przeanalizować w programie kilka przypadków, celem lepszego zrozumienia sposobu uwzględniania korekt przez program.

Rozpatrzmy tę sytuację gdy prowadzimy księgę spółki cywilnej. Będziemy korzystać z możliwości posiadaniu kilku zestawów danych w programie. Pierwszy będzie zawierał księgę spółki i wszystkie dane dotyczące jej działalności. Pozostałe będą służyły współpracownikom. Dane dotyczące działalności spółki należy wpisać do deklaracji podatkowych PIT-5 poszczególnych

/ekran: odliczenia od dochodu/

i analogicznie:

/ekran: odliczenia od podatku/

Mc - miesiąc w jakim przysięguje odliczenie

Rodzaj odliczenia - wybierane z listy z numerem jak w deklaracji PIT-5

Kwota - odliczenia

Komentarz - komentarz użytkownika dla własnych potrzeb lub dla niektórych odliczeń pojawiających się na deklaracji PIT-5.

Rodzaje odliczeń są dostarczane wraz programem. Użytkownik ma ograniczoną możliwość modyfikacji listy (tylko zmiana opisu odliczenia celem np. dostosowania do polskich liter). Ustawowa zmiana rodzajów odliczeń, pociągająca zmiany w deklaracji podatkowej i tak wymaga zamknięcia uzupełnienia do programu. Jeżeli prowadzimy kilka zestawów danych (np. biuro rachunkowe) należy wiedzieć, że typy odliczeń są wspólne we wszystkich podkatalogach.

~Inne - możliwość dopisania nowej, pustej linii do wprowadzania danych

~Filtr - jak w pozostałych punktach programu jest to metoda na wybranie danych spełniających zadane warunki (szczegółowy posługiwanie się filtrami w punkcie 7.2). Tu przedstawimy jakie warunki mamy do wyboru:

UAAA
3 Miesiąc od 01 do 06 3
3 Odliczenie 5 dokształcanie podatnika 3
AAU

Indeks - użytkownik może zażądać aby dokumenty były demonstrowane w kolejności ich wprowadzania lub uporządkowane według miesiąca

~Wydruk - jeżeli założony jest filtr drukowane są tylko pozycje spełniające dany warunek filtrujący

Suma - podawana jest lista sum dla każdego typu odliczenia i podsumowanie razem. Jeżeli założono filtr to wyliczana suma dotyczy pozycji spełniający dany warunek filtrujący

~Usuń - pozycja na której wykonano operację Usun nie zostanie od razu usunięta ale tylko zaznaczona do skasowania przez zastąpienie Komentarza napisem DO SKASOWANIA. Jeżeli powtórnie użyjemy operacji Usun na tej pozycji zostanie ona przywrócona i pojawi się Komentarz. Wacienne i ostateczne kasowanie oznaczonych pozycji odbywa się przy wyjściu z podpunktu ale w pierwszej jest pytanie: Usunąć zaznaczone pozycje (T/N)? : _ . Po odpowiedzi twierdzącej nastąpi kasowanie, przy zaprzeczeniu zostaną zdjęte znaki do skasowania.

Sheet1

poruszania się opisuje podpowiedź dostępna po wciśnięciu klawisza F1.

Pierwsza kolumna podaje symbol transakcji (0 sprzedaż, 1-8 zakupy, 9 inne), pełne brzmienie wypisane jest nad tabelą. Jeżeli występuje tu literka k, oznacza to, że jest to dokument korygujący. W kolumnie drugiej nazwa dokumentu. Daty: D.wystaw i D.otrym są to nazwy proponowane, a użytkownik może sam je zmienić w punkcie Procedury pomocnicze-Instalacja, lub przed wydrukiem. Jako pierwsza z dat pokazywana jest ta, która wprowadzona w punkcie Wprowadzanie danych jako data powstania zobowiązania do zapłaty, a jako druga data ta, która wpisano przy wypełnieniu specyfikacji vat. Następnie podawany jest miesiąc księgowy i nazwa kontrahenta (NIP wystąpi przy wydruku). W kolumnie następnej podana jest suma składowych (netto i podatek), a dalej suma podatku. Pozostałe kolumny przedstawiają kolejne składowe. Siódma z nich nazwana tu zakup r-u może mieć inne znaczenie i nagłówek zmieniony w punkcie Instalacja (np. bez odlicz.).

Uwaga! Niekiedy możemy zauważyć dokument z miesiącem księgowym 13 i zerowymi kwotami. Jest to efekt wyzerowania wcześniej zaksięgowanego opisu vat. Pozycje te są usuwane przy Indeksowaniu w punkcie Procedury pomocnicze. I nie występują na wydrukach.

Omówmy dostępne operacje:

~Filtr - szczegółowy poszukiwania się filtrami jako metodą wybierania danych spełniających podane warunki omówiono w punkcie 7.2 podręcznika. W tym miejscu powiedzmy jedynie, że możemy zażądać aby na liście pojawiły się tylko takie pozycje jakie odpowiadają wszystkim postawionym warunkom. Dzięki temu możemy przez stawianie pytań analizować dane pod różnym kątem. W tym punkcie mamy do wyboru następujące warunki:

ÜAAA
3 D.wystaw od 20/03/96 do 31/03/96 3
3 D.otrym od 01/04/96 do 10/04/96 3
3 Typ transakcji 4,k4 /kń3
3 Okres księgowy od 03 do 04 3
3 Kontrahent 202 Rozrachunki z dostawcami 3
3 Konto przeciwstawne 300 zakup towarów handlowych 3
AAA
Inde~x : D.wystaw D.otrym

Przed omówieniem poszczególnych warunków zwróćmy uwagę na występującą u dołu możliwość wyboru w jakiej kolejności dat mają być przedstawione wybrane dane. Wiąże się to z nadaniem kolejnych numerów drukowanych pozycji. Po wydrukowaniu danego rejestru w zadanej kolejności, użytkownik na podstawie numeracji występującej na wydruku powinien ponumerować swoje dokumenty «ręcznie».

D.wystaw - podajemy dowolny zakres dat zawartych w pierwszej kolumnie dat

D.otrym - podajemy dowolny zakres dat zawartych w drugiej kolumnie dat

Typ transakcji - należy wpisać tu symbole oddzielone kropką lub przecinkiem,

Sheet1

Program wykonuje tzw. prognozy, to znaczy w oparciu o posiadane dane określa jaka kwota pozostaje do umorzenia, w ilu ratach i kiedy zakończy się amortyzacja.

Pamiętajcie o tych założeniach przed naszym wyglądem ekranu:

AA

Amortyzacja w 1996 roku

Określenie rodzaju trwałego oraz

wartości niematerialnej lub prawnej Komputer osobisty (16-bitowy)

komentarz KRST: 491, zgodnie z rozp.R.M. z 27.03.92, Dz.U.30/92 par.8 ust.3 jako urządzenie podlegające szybkiemu postępowi technicznemu, zniżowano stawkę amortyzacyjną przy zastosowaniu współczynnika 1.4

Data zakupu 28/05/95 nr rachunku 5673   wartość początkowa   2 400.00
wartość umorzenia do dnia 31/12/95   560.00

współczynnik przeliczeniowy	zaktualizowana wartość na 01/01/96	zaktualizowana umorzenie na 01/01/96
1.00	2 400.00	560.00

stawka amortyzacyjna (mnożnik)	współczynnik	roczna kwota odpisu	miesięczna kwota odpisu	data zakończenia amortyzacji
20.0	2.00	960.00	80.00	/ /

AA

wg stanu na dzień 01/06/1996 :

pozostało do umorzenia 1 200.00 z czego rat 18 data zakończenia 30/11/1997

AA

F1 Pomoc ~Wydruk   pozycja: ~Kolejna ~Poprzednia   Esc Wyjście

W pierwszej linii podajemy rok bieżący, w którym prowadzimy kartotekę. Poniżej określenie rodzaju trwałego i trzy linie do wprowadzenia komentarza. Dalej podajemy datę zakupu, nr dokumentu z jakim została przyjęta, oraz wartość początkową rodzaju. Należy wyjaśnić, że przy obliczaniu kwoty pozostałej do umorzenia, program liczy amortyzację poczynając od miesiąca następnego po dacie zakupu.

Jeżeli podany w pierwszej linii rok bieżący jest równy dacie zakupu, kolejne linie dotyczące historii w latach poprzednich nie będą wyświetlane na ekranie. Jednak dla zakupów z lat ubiegłych należy podać wartość umorzenia na 31 grudnia ubiegłego roku oraz współczynnik (wskaźnik) przeliczeniowy. Wartości tych wskaźników są publikowane przez Główny Urząd Statystyczny i Ministerstwo Finansów. W oparciu o te informacje program przeliczy wartość początkową i umorzenia na 1 stycznia bieżącego roku. Daty występujące przy opisie tych kwot są zależne do podanego na początku roku amortyzacji.

Kolejna grupa danych opisuje amortyzację w roku bieżącym. Wpisujemy stawkę

Metoda sporządzania rozliczeń miesięcznych

AA

Będziemy korzystać z kilku punktów programu. Wpierw po założeniu filtru na dany miesiąc drukujemy rejestr przejazdów. Następnie w punkcie Obrotów : konta przeciwstawne wykonamy operację ~3-kartoteka dla konta, na którym rejestrujemy wydatki związane z eksploatacją pojazdów. Robimy wydruk za dany miesiąc, a kwotę wydatków netto wpisujemy do powyższej tabelki w rubryce wydatki, a kwotę wynikającą z rejestru przejazdów do rubryki ryczałt. Drukujemy tę tabelkę. Na końcu drukujemy dowód wewnętrzny z wyliczoną kwotą przypisu za dany miesiąc.

3.10 Pracownicy. Wnagrodzenia. ZUS.

AA

Punkt ten umożliwia:

- odnotowanie danych kadrowych
- rejestrację wypłat z tytułu wynagrodzenia i ZUS
- rejestrację wypłat z tytułu umów zlecenia i o dzieło
- rejestrację wypłat jako inne przychody
- prowadzenie i wydruk kart wynagrodzenia: wypłata, koszt, zaliczka na podatek, w układzie danych miesiąca (bieżący) i narastający
- opracowanie deklaracji podatkowych: PIT-4, PIT-8B, PIT-11, PIT-40 i ich wydruk, zarówno na oryginalnych formularzach jak i na czystym papierze z rysowaniem formularza. Deklaracje mogą być sporządzane w oparciu o prowadzone kartoteki lub niezależnie od nich. Dotyczy to zwłaszcza deklaracji PIT-4.

Należy zaznaczyć, że celem tego punktu programu jest głównie rejestracja i obróbka danych niezbędnych do prowadzenia kart wynagrodzenia i sporządzania deklaracji podatkowych. Nie spełnia on funkcji programów typu Kadry-Płace, które same w sobie są jednymi z bardziej skomplikowanych (i kosztownych) programów używanych w przedsiębiorstwach. Jakkolwiek w mniejszej firmie, przy prostych zasadach wynagradzania mogą częściowo spełniać taką funkcję.

Po wejściu do punktu, wyświetlana jest lista pracowników. Wciśnięcie klawisza Enter umożliwia obejrzenie i zmianę danych kadrowych. Operacja ~Płace przenosi nas do drugiej, płacowej części. Możemy wprowadzać tu dane dotyczące trzech grup wypłat. Dane płacowe możemy przeglądać w układzie bieżący i narastający (przełączenia klawiszem Tab) dla każdej osoby, oraz sumarycznie dla całego przedsiębiorstwa (operacja Su~ma).

UWAGA !!! Dostęp do deklaracji PIT-4 oraz deklaracji ZUS, jako dotyczących wypłat w całym przedsiębiorstwie, uzyskujemy po wykonaniu operacji Su~ma

Należy dokładnie zapoznać się z poruszaniem się po wielu ekranach i tabelach tego punktu oraz z dostępnymi w nich operacjami.

PRACOWNICY Filtr: bez filtru Index: Nazwisko Pozycji 4
|||||

Sheet1

Typ	Nazwisko	Imię	Zatrud.	Zwoln.
R	Borowski	Adam	01/02/93	/ /
PU	Malinowska	Janina	01/03/94	/ /
U	Mrozowska	Beata	01/04/95	30/04/96
R	Zborowski	Henryk	01/10/92	31/03/96

Enter - wprowadzenie danych i zmian danych kadrowych. Należy pamiętać, że zakończenie wprowadzania danych z zapisem wykonujemy klawiszem PgDn, jeżeli nie chcemy zapisać wprowadzonych zmian - klawisz Esc (podpowiedź - klawisz F1).

Ekran: dane kadrowe pracownika

Wśród danych kadrowych jedna z nich jest określona jako Typ. Użytkownik może wpisać tu dowolne znaki (kiedyś znak może mieć osobne znaczenie, a ich kolejność nie jest istotna), określające do jakiej kategorii kwalifikujemy daną osobę. Możemy w ten sposób podzielić pracowników np. ze względu na miejsce zatrudnienia (dział), lub na pracowników stałych i zatrudnionych na umowę. Możemy też zaznaczyć, że dany pracownik jest rozliczany przez zakład pracy. Stosowane symbole i ich kombinacje zależą wyłącznie od użytkownika. Program umożliwia jedynie wybranie pracowników (operacja Filtr) należących do wskazanej grupy (grup), tzn. mających w polu Typ dany znak. W przykładzie oznaczono literą R pracowników, którym zakład dokonuje rocznego rozliczenia podatku od dochodu, P pozostali pracownicy, U osoby, z którymi zawarto umowę zlecenia (zarówno pracownicy jak i osoby z zewnątrz). Należy podkreślić, że stosowane oznaczenia są wyłącznie przykładowe, a program w żaden sposób nie narzuca i nie kontroluje sposobu oznaczania. Oczywiście gdy nie zachodzi potrzeba dzielenia pracowników pole Typ możemy zignorować. Dla potrzeb deklaracji PIT-8B możemy wpisać do trzech urzędów skarbowych z jakim rozlicza się zatrudniona u nas osoba.

Inne - umożliwia dopisanie nowej pustej linii dla nowego pracownika

Filtr - jak w pozostałych punktach programu jest to metoda na wybranie danych spełniających zadane warunki (szczegóły posługiwania się filtrami w punkcie 7.2). Tu przedstawimy jakie warunki mamy do wyboru:

Typ	U
3	3
3	3
3	3
3	3

Indeks: Nazwisko Data

Przy warunku na Typ możemy wskazać czy damy pozycji, które należą do

Sheet1

danego typu (piszemy +), czy tych, które nie należą do podanego typu (piszemy -). Jeżeli podaliśmy więcej niż jeden znak w określeniu typu (np. AB), to możemy wskazać czy chcemy aby wybrano osoby oznaczone jednocześnie literami A i B (operator i), albo mające w typie literami A lub literami B (operator lub). Dodatkowo możemy wskazać czy lista po filtrowaniu ma być w kolejności nazwisk czy dat zatrudnienia (klawisz ~x lub Tab).

Indeks - użytkownik może zadać aby pozycje były demonstrowane w kolejności ich wprowadzania lub uporządkowane według nazwisk lub daty zatrudnienia

~Wydruk - ta operacja umożliwia dysponowanie różnorodnych wydruków w zależności od poczynionych wcześniej ustaleń. Po wykonaniu operacji wydruku w pierwszej kolejności czy ma mieć formę listy czy formę kartotek:

WYDRUK Lista danych Kartoteki

Przy wyborze w formie listy, w każdym wierszu drukowane jest nazwisko i imię osoby oraz inne dane w zależności od wyboru:

Wynagrodzenia Umowy Inne Bez wypłat

Przy wyborze Bez wypłat, drukowana jest po prostu lista nazwisk. Przy pozostałych zadane będzie pytanie za jaki miesiąc drukować wypłaty, oraz czy mają to być kwoty dotyczące wskazanego miesiąca czy narastająco włącznie z tym miesiącem. Na koniec określamy jeszcze zakres wydruku, to znaczy czy drukować od początku listy, od wskazanego miejsca czy tylko dla jednej osoby. Kolejne ustalenia dopisywane są w dolnej linii ekranu. Na przykład:

Lista; wynagrodzenia i ZUS ; za m-c 03 ; Bieżąco ; od początku
Wydruk w formie kartoteki umożliwia ujęcie większej ilości danych kadrowych oraz dane płacowe w perspektywie czasowej. Tu także ustalamy treść wydruku:

Wynagrodzenia Umowy Inne Bez wypłat

Przy wyborze Bez wypłat, drukowane są włącznie dane kadrowe. Przy pozostałych drukowane są kartoteki wynagrodzeń. Użytkownik określa do jakiego miesiąca włącznie należy je drukować. Kartoteki obejmują zarówno dane w układzie bieżąco jak i narastająco. Do kart wynagrodzeń mogą być dołączone szczegółowe dane kadrowe, po odpowiedzi na pytanie:

Pełne dane kadrowe (T/N)? _

Tu także określamy zakres wydruku, np. dla jednej wskazanej osoby, a kolejne ustalenia układają się w dolnej linii ekranu, na przykład:

Kartoteki; umowy zlecenia; do m-c 03; z danymi kadrowymi; od początku

Uwaga ! Jeżeli zadaliśmy filtr wydruk obejmuje włącznie pozycje spełniające warunek filtrujący.

~Usuwanie - pozycja na której wykonano operację Usunięcia nie zostanie od razu usunięta ale tylko zaznaczona do skasowania przez zastąpienie imienia napisem DO SKASOW. Jeżeli ponownie użyjemy operacji Usunięcia na tej pozycji zostanie

ona przywrócona i pojawi się imię. Waciwie i ostateczne kasowanie oznaczonych pozycji odbywa się przy wyjściu z podpunktu, ale wpiw stawiane jest pytanie: Usunąć zaznaczone pozycje (T/N)? : _ . Po odpowiedzi twierdzącej nastąpi kasowanie, przy zaprzeczeniu zostaną zdjęte znaki do skasowania.

~Kasuj - zerowane są wszystkie kwoty dotyczące wszystkiego rodzaju wypłat, oraz informacje zawarte w pracowych deklaracjach podatkowych. Wpiw pojawia się komunikat: Zostaną wyzerowane wszystkie zapisy dotyczące wypłat, oraz dane w deklaracjach PIT-4, PIT-8, PIT-11, PIT-40

Następnie program zażąda potwierdzenia zerowania poprzez pytania:

Akceptujesz (T/N)? :

Na pewno wyzerować (T/N)? :

Ostatecznym potwierdzeniem jest wpisanie słowa ZERUJ i wciśnięcie Enter. Jeżeli rozpoczynamy nowy rok to oprócz zerowania danych liczbowych należy usunąć pracowników zwolnionych w roku ubiegłym.

~Pace - wyświetlana jest trzyciowa tabela dotycząca trzech kategorii wypłat jakie możemy rejestrować w programie. Zasady poruszania się po tabeli - klawisz F1. U góry ekranu typ oraz nazwisko i imię osoby, której dotyczą dane, u dołu spis dostępnych operacji:

WYNAGRODZENIA R Borowski Adam bieżco

|||||

° Pace Zasiłki Razem Koszt uz. UI- Zaliczka na
 Mc° brutto ZUS brutto przychodu Dochód ga pod.dochod.

|||||

01°	420.00 ³	0.00 ⁰	420.00 ³	40.95 ³	379.05 ³	u ³	61.40
02°	420.00 ³	0.00 ⁰	420.00 ³	40.95 ³	379.05 ³	u ³	61.40
03°	380.00 ³	25.00 ⁰	405.00 ³	40.95 ³	364.05 ³	u ³	58.25
04°	420.00 ³	0.00 ⁰	420.00 ³	40.95 ³	379.05 ³	u ³	61.40
05°	480.00 ³	0.00 ⁰	480.00 ³	40.95 ³	439.05 ³	u ³	74.00
06°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00 ³	0.00 ³	u ³	0.00

.....

11° 0.00³ 0.00⁰ 0.00³ 0.00³ 0.00³ u³ 0.00

12° 0.00³ 0.00⁰ 0.00³ 0.00³ 0.00³ u³ 0.00

|||||

O~blich zaliczk°

Umowy zlecenia ~ÄÄ>

Inne przychody ~ÄÄ>

|||||

F1 Pomoc ~Kolejny ~Poprzedni Tab-narast. ~Wydruk Su~ma PIT~8,~11,~40

strzałki u dołu ekranu informują, że w prawo znajdują kolejne kolumny:

° U M O W Y Z L E C E N I A
 Mc° brutto koszt dochód podatek

01°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
02°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
03°	1 750.00 ³	350.00 ⁰	1 400.00 ³	280.00
.....				
.....				
11°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
12°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00

oraz:

° INNE PRZYCHODY				
Mc°	brutto	koszt	dochód	podatek
01°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
02°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
03°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
.....				
.....				
11°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00
12°	0.00 ³	0.00 ⁰	0.00 ³	0.00

Tabele te s^u do wprowadzania kwot b^od^yych podstaw^y do sporz^edzenia kart wynagrodze^a oraz deklaracji podatkowych.

Uwaga ! Dane mo^zna wprowadza^t tylko gdy tabela jest w stanie: bie^zyc^o (patrz prawy g^rny r^eg ekranu, prze^zycznik klawiszem Tab). W stanie narastaj^{yc}o oraz przy tabeli zbiorczej (po operacji Suma) dane nie s^y przyjmowane.

Pierwsza cz^est^o tabeli rejestruje wynagrodzenia i inne przychody pracownik^ow oraz zasi^eki z ubezpieczenia spo^ecznego. Kw^otny kwot^o zasi^ekw^o mo^zamy wpisa^t bezpo^rednio do pola lub po wciⁿni^eciu klawisza Enter uzyska^t szczeg^owy tabel^o do wpisania poszczeg^olnych sk^oadnik^ow, kt^ore zostan^y zsumowane. Zaliczka na podatek dochodowy mo^zae by^t wyliczona przez program przy u^zy^ociu operacji: O^o-blichz zaliczk^o. Jest ona wyliczana dla najbardziej typowego padku. Je^zeli schemat obliczania zaliczki nie jest w^aciwy dla danego pracownika, u^zytkownik musi sam wpisa^t w^aciwy kwot^o. Przy obliczaniu zaliczki program post^opuje nast^opuj^{yc}o:

- jako miesi^ec bie^zyc^o czyli ten, dla kt^orego jest liczona zaliczka przyjmowany jest miesi^ec, w kt^orym aktualnie znajduje si^e cursor
- sprawdzane jest, w kt^orej grupy progresji podatkowej mie^oci si^e suma wyp^oat do bie^zyc^oego miesi^eca w^ocznie, z uwzgl^odnieniem koszt^ow uzyskania wpisanych do tabeli
- przyjmowana jest odpowiednia stopa procentowa, przy u^zy^ociu kt^orej wyliczana jest zaliczka z dochodu bie^zyc^oego miesi^eca zaokr^oglonego do 1 z^e.
- zaliczka jest zaokr^oglana do 0.10 z^e.
- je^zeli pracownikowi przys^ouguje ulga podatkowa (co nale^zay zaznaczy^t wpisuj^{yc} ma^o liter^o u w przedostatniej kolumnie), program odejmuje od obliczonej zaliczki kwot^o r^own^o 1/12 kwoty wprowadzonej jako ulga podatkowa w punkcie Parametry-Progi podatkowe. Je^zeli pracownikowi przys^ouguje ulga w

Sheet1

podwojonej wysokości należy w przedostatniej kolumnie wpisać duży liter U.

W części tabeli dotyczącej umów, zaliczka jest wyliczana w oparciu o stawki procentowe kosztu uzyskania przychodu i wysokości zaliczki, podane w punkcie Parametry - Progi podatkowe. Odnosi się wyłącznie do miesiąca bieżącego (wskazywanego przez kursor).

Omówmy teraz dostępne operacje wyszczególnione w dolnej linii ekranu:

~Kolejny - operacja ułatwiająca przeglądanie i wprowadzanie danych. Pokazuje kartotekę kolejnego pracownika. Dla ułatwienia, pozycja tabeli i kursora pozostają bez zmian. Należy pamiętać, że jeżeli zastosujemy filtr na liście pracowników, to pokazywane są wyłącznie osoby spełniające warunek filtrujący

~Poprzedni - j.w. - poprzednia osoba z listy pracowników

Tab - przelicznik bieżący / narastający. W prawym górnym rogu ekranu wyświetlana jest informacja w jakim układzie są prezentowane dane. W układzie narastający nie można wprowadzać zmian

~Wydruk - identycznie jak opisano powyżej przy liście osobowej

~Suma - tworzy zbiorcze zestawienie w identycznym układzie trzyciowej tabeli, tak jak dla poszczególnych pracowników. Należy pamiętać, że jeżeli zastosujemy filtr na liście pracowników, to do zestawienia brane są wyłącznie osoby spełniające warunek filtrujący.

/ekran: pace - suma/

Tabele możemy przeglądać w układzie bieżący i narastający (klawisz Tab), możemy wykonać wydruk (szczegółowo opisano powyżej przy liście osobowej) i przejść do opracowania i wydruku deklaracji PIT-4, co będzie omówione przy końcu rozdziału. Po zakończeniu pracy z tabelą zbiorczą, powrót do kartotek indywidualnych klawiszem Esc.

Omówmy teraz deklaracje podatkowe związane z wynagrodzeniami. W programie ujęto trzy deklaracje indywidualne: PIT-8B, PIT-11 i PIT-40 oraz deklarację składaną przez pracodawcę: PIT-4. Deklaracje indywidualne uruchamiamy dla danej osoby gdy kursor na liście pracowników znajduje się przy jej nazwisku lub cały ekran dotyczy danej osoby. Deklarację zbiorczą PIT-4 uruchamiamy po przejściu do trybu pace i wykonaniu operacji suma. Zasady ich używanie w programie są zbliżone. Oparte są na spisie poszczególnych elementów deklaracji oznaczonych na formularzach kolejnymi, dużymi literami.

Deklaracje składają się z trzech części:

- opis - urząd skarbowy, płatnik, podatnik
- dane liczbowe - przychody, koszty itp.
- wyliczenia - podatek itp.

Chcąc wydrukować deklarację mamy wybór wydruk na oryginalnym formularzu,

Sheet1

operacji Aktualizacja zaadowa jest automatycznie. Zostanie zadane nam pytanie o rok jakiego dotyczy dane padowe oraz za jaki okres program ma wykona aktualizacje. Moemy podac jeden miesiac (np. od 03 do 03) lub dowolny zakres miesiocy: rok 96 za okres od 01 do 06

Przy aktualizacji do deklaracji s wprowadzane kwoty jakie widzimy na ekranie przy operacji Suma. Naley pamiat, jeeli zaoyliimy filtr na li cie pracownikow, to do sumowania, a wic i do aktualizacji i automatycznego wype nienia deklaracji brane s wy cznie dane osob spe niaj cych warunkow filtruj cy.

Operacja ~Poprawki su y wy cznie do wpisania osoby odpowiedzialnej za wype nienie deklaracji.

Przy drukowaniu program wype nia rubryki C.1. dotycz ce wynagrodze i C.9 dotycz ce innych przychodow. Jest to zaznaczone w nag owku tabeli.

Wyja nienia wymaga rubryka D67 - wyja nienie r nicy pomidzy kwot pobranego podatku a kwot wp adonego podatku. Jeeli chcemy wpisac takie wyja nienie ustawiamy kursor w kolumnie oznaczonej D67 i wciskamy dowolny klawisz. U do u tabeli zostanie wy wietlona linia do prowadzenia tekstu a w kolumnie D67 umieszczony zostanie znak *. Jeeli chcemy zrezygnowac z wyja nienia, znowu wciskamy dowolny klawisz, wchodzimy do tekstu i kasujemy go.

Rubryka oznaczona pionowo umieszczonymi literami K P B su y do wprowadzenia informacji o sposobie przekazania nale no ci (pozycja D65 formularza). Wpisanie litery k oznacza wp ad do kasy, p - przekaz pocztowy, b - z konta bankowego. Wprowadzony sposob zap aty moemy skasowac wpisuj c znak pusty (odst p).

Zasadniczo nie ma powodu drukowania tabeli roboczej w postaci jak ekranie, nie mniej jeeli chcemy przenie t zawarto t ekranu na papier uczynimy to klawiszem Prt.Scr. (Print Screen). Korzystamy tu z og lnej mo liwo ci komputera, wydruk odbywa si poza kontrol programu. Pamiatajmy, je na drukarce musi by wci ni ty klawisz on line a po zako czeniu wydruku powinni my wysun t papier (klawisz FF) wy czaj c wcze niej on line.

Jeeli chcemy wydrukowac deklaracje PIT-4 a nie prowadzili my kartotek osobowych, to wystarczy wprowadzic sumaryczne dane przedsi biorstwa dla jednego pracownika, a efekt rachunkowy b dzie taki sam.

PIT-11 INFORMACJA O DOCHODACH ORAZ POBRANYCH ZALICZKACH NA PODATEK DOCH

////////////////////////////////////

R Zborowski Henryk

////////////////////////////////////

- A. Miejsce sk adania informacji
- B. Dane p atnika
- C. Dane podatnika
- D. Dochody podatnika i pobrane zaliczki

E. Owiadczenie podatnika lub osoby wyznaczonej do oblicz. i pobier. podatku

~~~~~

F1 Pomoc ~Wydruk

PIT-11 INFORMACJA O DOCHODACH ORAZ POBRANYCH ZALICZKACH NA PODATEK DOCH-

~~~~~

R Zborowski Henryk

D. Dochody podatnika i pobrane zaliczki

Dane do cz@ci D tworzone s# na podstawie zapis@w w karcie wynagrodze# pracownika.

4. za okres: od 01/01/96

5. do 31/03/96

(Enter - zmiana dat i pkt.D.5)

É~~~~~>

° □r@d^a przychod@w ³ Przych@d ³ Koszt ³ Doch@d ³ Zaliczka °
° ³ b ³ c ³ d ³ e °

~~~~~¹

° D.1 Wynagrodzenia i ZUS ³ 1 310.00 ³ 153.57 ³ 1 156.43 ³ 242.85 °

°AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

° D.5 Zasi@ki-organ rentowy³ 0.00 ³ 0.00 ³ 0.00 ³ 0.00 °

°AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

° D.13 Umowy zlecenia ³ 0.00 ³ 0.00 ³ 0.00 ³ 0.00 °

°AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

° D.15 Inne przychody ³ 0.00 ³ 0.00 ³ 0.00 ³ 0.00 °

~~~~~¹

° RAZEM D.1-D.15 ³ 1 310.00 ³ 153.57 ³ 1 156.43 ³ 242.85 °

É~~~~~¼

F1 Pomoc Prt.Scr.Wydruk pracownik: ~Kolejny ~Poprzedni Esc Wyj@cie

Wciskaj#c klawisz Enter umo#liwiamy wprowadzenie dw@ch dat koniecznych przy wydruku deklaracji. Bez wzgl@du na zakres podanych dat, zgodnie z informacj# na ekranie, w deklaracji ujmowane s# dochody pracownika ze wszystkich miesi@cy. Je#eli chcemy wydrukowa@ deklaracj@ PIT-11 a nie prowadzili@my kartoteki osobowej to wystarczy wprowadzi@ sumaryczne dane do jednego miesi@ca a efekt rachunkowy b@dzie taki sam. Mo#emy wpisa@ te# kwoty do punktu D.5, kt@ry zawiera kwoty otrzymane przez pracownika bezpo@rednio z organu rentowego z pomini@cieniem pracodawcy. Innych danych tu nie wprowadzamy. Operacje ~Kolejny i ~Poprzedni umo#liwiaj# @twe prze@czenie si@ na dane kolejnego lub poprzedniego pracownika z listy. Drukowania przy u#yciu Prt.Scr. wyja@niono przy deklaracji PIT-4.

Deklaracje PIT-8B i PIT-40

Technika pracy jest analogiczna jak w przypadku pozosta@ych deklaracji.

3ú11 Parametry Dowody wewn@trzne
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Wprowadzamy tu niekt@re informacje konieczne do pracy systemu w zakresie

4ú INNE OPERACJE KSIÓGOWE

```
iiiiiiiiiiiiiiiiiiii
```

Punkt ten służy do prowadzenia rozrachunków i poszerzonej analizy działalności opartej na metodach księgowych. Jeżeli na razie korzystamy z programu w ograniczonym zakresie, z części podpunktów nie będziemy korzystać.

System rozrachunków umożliwia kontrolę zobowiązań i należności. Nie jest on konieczny do prawidłowego sporządzenia KPiR. Decyzję o jego stosowaniu podejmuje użytkownik, w wypadku gdy jego działalność wymaga kontrolowania stanu rozliczeń. Po wykonaniu operacji księgowania, dokumenty znikają z punktu Wprowadzanie danych i ukazują się w punkcie Dokumenty nierozliczone. Jednocześnie uaktualnione zostają wszystkie rejestry, salda i kartoteki a także tabela KPiR. Na tym moglibyśmy zakończyć rejestrację dokumentów. Jeżeli jednak dodatkowo chcemy prowadzić kontrolę zapłat musimy rejestrować dokumenty zapłaty (nie będą one jednak ujmowane do księgi). Dla ułatwienia możemy skorzystać z operacji rozlicz (zarówno w punkcie Wprowadzanie danych jak i punkcie Dokumenty nierozliczone), gdzie dla przyspieszenia pracy nadawane są wstępnie wartości domyślne, których w większości przypadków nie musimy zmieniać. Musimy natomiast podać konto przeciwstawne (najczęściej kasa lub bank). Zaleca się stosowanie krótkiej nazwy konta (k - kasa, b - bank), co ułatwi nam pracę. Po skojarzeniu zobowiązań i zapłat (parowanie) możliwe jest rozdzielanie dokumentów rozliczonych od pozostałych (Do archiwum) co ma na celu zwiększenie przejrzystości. Operacja parowania i przesuwania do archiwum ma charakter wyłącznie porządkowy nie ma żadnego wpływu na postać sald, kartotek, KPiR i innych rejestrów.

Gdy konsekwentnie stosujemy system rozrachunków, tzn. chcemy każdemu dokumentowi przypisać zapłatę wykonać parowanie i przeniesienie do archiwum, niekiedy może być potrzebna sztuczne wprowadzenie dokumentu rozliczeniowego dla takich zapisów jak np.: miesięczny odpis amortyzacyjny czy koszt użytkowania samochodu.

W przypadku biur rachunkowych nie jest konieczne korzystanie z systemu rozrachunków, chyba że stanowi to dodatkowy usługę.

Spis podpunktów: iiii>>

- ° Dokumenty nierozliczone. °
- ° Archiwum dokumentów rozliczonych °
- ° Obroty : kontrahenci °
- ° Obroty : grupy kontrahentów °
- ° Obroty : konta przeciwstawne °
- ° Plan kont - grupy kontrahentów °
- ° Plan kont - konta przeciwstawne °
- ° Raport zewnętrzny °
- ° Miesięc obrachunkowy °
- ° Testy kontrolne °
- ° Odwołanie zbiorów wyników °

Sheet1

pozycji nierozliczonych za dany okres w układzie kontrahentów. Można na te przyjąć tak metod pracy, że mając przed sobą raport kasowy, bankowy czy te pojedynczy wpis od szukujemy na tej liście pozycji której dotyczy zapis i rozliczamy je operacyjnie -1-rozlicz zamiast wpisywać je ręcznie w punkcie Wprowadzanie danych. Miejscem pracy jest poniższa tabela:

/ekran: dokumenty nierozliczone/

Uwaga! W pierwszej kolumnie wyświetlany początek nazwy, klawiszem Tab możemy przejść w tryb wyświetlania numerów kont księgowych.

W pierwszej linii ekranu podano nazwę opcji którą wykonujemy, nazwę konta, na której aktualnie znajduje się kursor i ilość dokumentów w zbiorze. W linii drugiej zawarta jest informacja czy aktualnie wyświetlane są wszystkie dokumenty lub jest zastosowany filtr i w jakiej kolejności są prezentowane a także opis dokumentu i czy posiada on opis VAT i jakiego typu. Linia dolna zawiera spis poleceń jakie możemy wydać systemowi. Powyżej saldo obrabianego zestawu danych. —rodek ekranu zajmuje tabela. Widoczna jest tylko jej część. Pozostałe kolejne wiersze i kolumny oglądamy według ogólnych zasad przeglądania tabel (Dodatek A i klawisz F1).

Jeżeli nie zadalimy innego uporządkowania dokumenty są ułożone według kolejności: konto, dokument, wartość. Kwoty po stronach Winien i Ma są przedstawione w nieco inny sposób niż w punkcie Wprowadzanie danych lecz niemniej czytelnie. Dokumenty rozliczone zaznaczone są gwiazdką *.

W polu Nowa treść możemy wpisać nową nazwę dokumentu, tak która umożliwi znalezienie pary. Np. zarejestrowano rachunek o nazwie 345/67 a następnie w momencie zapisania polecenia przelewu 5334, mimo że dokumenty mają tę samą kwotę i dotyczą tego samego konta nie będą uznane za parę. Będąc ten możemy teraz naprawić i w polu Nowa treść nadać poleceniu przelewu numer taki jak rachunku. Można też postąpić odwrotnie to znaczy rachunkowi nadać numer przelewu lub wręcz obu dokumentom nadać nazwy fikcyjne np. xxx. Nie można jedynie istniejącej nazwy zmienić na nazwę pustą (co byłoby dopuszczalne przy dekreowaniu). Jednakże dla pełniejszej orientacji warto trzymać się pierwszej metody to znaczy dokumentom zobowiązania i płatności nadawać numery takie jak ma zobowiązanie (faktura rachunek itp.).

Istnieje też metoda zmuszenia programu do uznania dokumentu za rozliczony. Nastąpi to wtedy gdy w jego nazwie zostanie zawarty znak #. Znak # może być jedynym znakiem nazwy lub może wystąpić w rzeczywistej nazwie dokumentu, obojętnie na początku w środku czy na końcu. Mechanizmu tego należy używać bardzo ostrożnie ponieważ w ten sposób uznajemy jako rozliczone, pozycje dla których nie możemy wskazać pary. Jedną z konsekwencji tego jest wystąpienie salda różnego od zera w Archiwum dokumentów rozliczonych. Sytuację uzasadniająca użycie znaku # w nazwie dokumentu jest potrzeba usunięcia ze zbioru dokumentów nierozliczonych kilku pozycji danego kontrahenta, płatnych w taki sposób, że trudno przyporządkować zapisy zobowiązaniom ale saldo tych pozycji wynosi zero. Moglibyśmy (i jest to zalecane) rozpisać (rozksięgować) zapisy w kilku pozycjach przyporządkowując je do

Sheet1

odpowiednich zobowiązań ale na wypadek trudniejszych sytuacji pozostawiono użytkownikowi możliwość w postaci znaku # .
Inne wymuszone przesuwanie do Archiwum może przy dużej ilości dokumentów utrudnić nam kontrolę nad zapisami.

Dla ułatwienia przyjęto następujące zasady. Jeżeli chcemy wymusić zaznaczenie dokumentu do rozliczenia stosując znak # i jednocześnie zachować nazwę dokumentu wystarczy do pola Nowa treść wpisać pojedynczy znak # . Program przy parowaniu sam dołoży nazwę dokumentu. Wpisanie czegokolwiek innego niż pojedynczy znak # powoduje przepisanie całego pola Nowa treść do pola Dokument . Np.:

Dokument przed parowaniem		Nowa treść	Dokument po parowaniu
f.234	#	f.234 #	
f.234	##	##	
f.234	#235	#235	
f.234	235	235	
1234567890	#	123456789#	

Znaki \$ i @ są zastrzeżone nie są dozwolone użytkownikowi w polu Nowa Treść.

Operacje dostępne użytkownikowi w omawianym punkcie Dokumenty nierozliczone. wyszczególnione są w dolnej linii ekranu. Pierwsza i ostatnia tj. F1 Pomoc i Esc Wyjście występuje często w programie młwi, po wciśnięciu klawisza F1 uzyskamy odpowiedź o posługiwaniu się klawiaturą a wciskając klawisz Esc zakończymy pracę w danej opcji.
Pozostałe operacje:

~0-storno - jest metodą likwidowania bieżących zapisów księgowych. Po uzyskaniu potwierdzenia, w zbiorze dokumentów niezaksięgowanych powstaje odpowiednia pozycja z kwotą o przeciwnym znaku. Po zaksięgowaniu powoduje skompensowanie bieżącej pozycji. Teraz będzie można wprowadzić prawidłowy postać dokumentu. Operacja jest analogiczna do ~1-rozlicz :

	~1-rozlicz	~0-storno
Konto analit.	te same	te same
Dokument	ten sam	ten sam
Kwota	ta sama	ta sama ze znakiem minus
Strona Wn/Ma	przeciwna	ta sama
Data	podana	bieżąca programu
II strona	podana	ta sama
Zw. w p. at.	ta sama	ta sama
mies. księg.	bieżący	bieżący

Obie operacje mają na celu uniknięcie rocznego wprowadzania dekretów. Uwaga, powstały automatycznie dekret storna nie wymaga żadnej modyfikacji. Jeżeli jednak znajdzie taka potrzeba, możemy powstały zapis dowolnie modyfikować z usunięciem wyczerpie. Jeżeli dokument posiada opis vat, to także dokument stornujący będzie posiadał opis vat, lecz z kwotami o przeciwnym znaku. Jeżeli nie chcemy, aby w rejestrze vat ujęto obie pozycje (bież-d-storno),

automatycznie przy operacji parowania.

~3-konto - efektem jest wyświetlenie trzech linii obrazujących stan danego kontrahenta. Można to być przydatne w wypadku gdy zobowiązania regulowane są w taki sposób, że trudno jest określić które z nich są już rozliczone. Po za tym szybko informuje o saldzie kontrahenta, które może być zerowe mimo, że mamy jeszcze nieuporządkowane i niesparowane dokumenty.

Bieżące : Winien 5 13.20 - Ma 8 29.60 = -3 16.40
 Archiwum: Winien 2 85.50 - Ma 2 85.50 = 0.00
 Razem : Winien 7 98.70 - Ma 11 15.10 = -3 16.40

Odsetki - polecenie wpisuje dane pozycji do zbioru naliczania odsetek. Następnie w punkcie Naliczanie odsetek możemy sprawdzić ich wysokość i wydrukować notę. Możemy też z niej zrezygnować przez usunięcie z listy. Ponieważ jesteśmy wśród dokumentów nierozliczonych i nie jest jeszcze podana data zapłaty zadane będzie pytanie z jaką datą zapłaty mamy liczyć odsetki.

Przelewy - polecenie wpisuje dane pozycji do zbioru poleceń przelewu. W polu określającym czego dotyczy dane polecenie jest wpisywana data i nazwa dokumentu. Następnie w punkcie Przelewy-przekazy możemy zmodyfikować a przelew wydrukować. Możemy też z niego zrezygnować przez usunięcie z listy

~Pisma - polecenie wpisuje dane pozycji do zbioru pism. W polu określającym treść jest wpisywana data, nazwa dokumentu i kwota. Następnie w punkcie Kontrahent - pisma możemy je wydrukować dodając treść i modyfikując przeniesione dane. Możemy też z tego zrezygnować przez usunięcie z listy.

Uwaga ! jest możliwość wykonania powyższych trzech operacji nie tylko dla jednej wskazanej pozycji ale dla całej listy. Uzyskamy to przez wywołanie operacji nie z klawiszem ~ Alt ale z klawiszem ^ Ctrl . Oczywiście przesłanie całej listy może nie mieć praktycznego sensu dlatego wcześniej należy założyć warunki filtrujące.

~Q-parowanie - po wykonaniu tej operacji program rozpocznie działanie polegające na odszukaniu dokumentów o tym samym koncie, nazwie i kwocie umieszczonej na przeciwnych stronach. Po zakończeniu pozycje uznane za rozliczone to jest takie, którym znaleziono parę są oznaczone gwiazdką *. Operację możemy powtarzać wielokrotnie zmieniając w międzyczasie nazwy dokumentów i aktywnie uczestnicząc w rozliczaniu. Sama operacja parowania nie ma istotnych konsekwencji dla stanu systemu i można ją wykonywać wielokrotnie. Jest jednak konieczna dla oznaczenia dokumentów rozliczonych i przeniesienia ich do archiwum.

Poza znajdowaniem par operacja znakuje do rozliczenia storna i płatności cząściowe. Storna nie są parą dokumentów w dotychczasowym znaczeniu (te same kwoty na przeciwnych stronach). Dlatego program wyposażono w umiejętność rozpoznawania ich i zaznaczania jako rozliczone co daje możliwość przesunięcia ich do archiwum i zdejmuje ten obowiązek z użytkownika. Storna

Sheet1

zbiorze dokumentów nierozliczonych. Należy wyraźnie zaznaczyć, że parowanie dokumentów i przesyłanie ich do archiwum ma na celu jedynie wygodę pracy gdzie w jednym punkcie gromadzimy zakończone operacje, a w drugim te "gorące" jeszcze nie rozliczone i aby w punkcie Dokumenty nierozliczone rzeczywiście znajdowały się wyłącznie pozycje nierozliczone przez co lista ich będzie krótsza i czytelniejsza. Bez względu jednak na parowanie i przesuwanie do archiwum nie zmieniają się salda poszczególnych kontrahentów bowiem zapis na nich odbył się już w momencie księgowania. Przypomina to przekazywanie dokumentów z jednego segregatora do drugiego, co powoduje inne ich uporządkowanie ale nie zmienia stanów księgowych.

Konsekwencją rozliczania płatności cząstkowych jest zmiana zapisu dat w zbiorze archiwalnym. Generalnie realizowane jest to tak:

- dla naturalnych parowań wprowadzane są daty powstania i rozliczenia zobowiązania, w kolumnie: lewej data Wnien, w prawej Ma. Analogicznie zapisywany jest miesiąc księgowy. Dopuszczalna zwłoka w płatności przyjęta jest jak przy dacie wcześniejszej.

- dla parowań wymuszonych # i dla storn wpisywana jest tylko jedna data. W lewej kolumnie jeżeli dekret dotyczy strony Wn i prawej dla Ma.

- dla rozliczania płatności cząstkowych zastosowano następującą konwencję.

Dla ułatwienia naliczania odsetek program stara się przypisać dokumentom rozliczenia daty powstania zobowiązania. Do tego potrzebuje jednak wiedzieć czy dana grupa dokumentów była należnością wobec użytkownika czy jego zobowiązaniem wobec innych. Robi to w sposób szacunkowy biorąc pod uwagę daty dokumentów i ich ilość po stronie Wn i Ma. Jeżeli najstarsza data w grupie występuje po stronie Wn to zakłada się, że jest należnością wobec użytkownika. Analogicznie, jeżeli najstarsza data w grupie występuje po stronie Ma to zakłada się, że jest to zobowiązanie użytkownika wobec innych. W sytuacji gdy najstarsza data po stronie Wn jest równa najstarszej dacie po stronie Ma brana jest pod uwagę ilość dokumentów. I tak, jeżeli po stronie Wn jest ich mniej program uznaje, że jest to należnością wobec użytkownika. Analogicznie, jeżeli po stronie Wn jest ich więcej program uznaje, że jest to zobowiązanie użytkownika wobec innych. W sytuacji gdy zachodzi równość dat i ilości dokumentów sytuacja nie rozstrzyga się. Stosownie do ustaleń dat określa się następnie zwłokę w płatności i terminowość. Należy zaznaczyć, że działania te mają na celu tylko oszacowanie terminowości zapłat w sytuacjach gdy nie jest to jednoznacznie określone. Nie ma to żadnego wpływu na prawidłowość zarejestrowanych danych. Ułatwia to natomiast znajdowanie płatności nieterminowych i naliczanie odsetek. Jeżeli z jakiegoś powodu szacunki programu odbiegają od rzeczywistości a może to mieć znaczenie przy naliczaniu odsetek, to po przesłaniu dokumentu do punktu odsetki (kolejno pozycjami), należy tam ręcznie skorygować daty, terminy i dopuszczalne zwłoki w płatności.

Poniższy przykład obrazuje rezultat stosowanej metody:

zbiór bieżący =====> archiwum

Wn	Ma	Data	Zw	Kwota	Data	Do	Zw
30.00		10.03.96	14	10.00	10.03.96	20.03.96	14
	10.00	20.03.96	7	20.00	10.03.96	30.03.96	14 6!
	20.00	30.03.96	7	30.00	10.03.96		14

-Filtr - szczegóły posługiwania się filtrami jako metodę wybierania danych spełniających podane warunki omówiono w punkcie 7.2. W tym miejscu powiedzmy jedynie, że możemy założyć aby na liście pojawiły się tylko takie pozycje jakie odpowiadają wszystkim postawionym warunkom. Dzięki temu możemy przez stawianie pytań analizować dane pod różnym kątem. Należy zwrócić uwagę na to, że pojęcie strony Winien/Ma odnosi się do kontrahentów a nie do kont przeciwnych. W tym punkcie mamy do wyboru następujące warunki:

- 3 Kontrahent 201-001010 GS Korlino 3
- 3 Rozliczone Nie 3
- 3 Okres księgowy 03 3
- 3 Kwota od 1 000.00 do 10 000.00 3
- 3 Data od 01/03/96 do 20/03/96 3
- 3 Strona Winien Tak 3
- 3 Konto przeciwstawne 701 Sprzedaż wyrobów 3
- 3 Przekroczony termin Tak od 10 na dzień 30/03/96 3
- 3 Opis zakup tow. 3

Kontrahent - możemy podać tu: konkretnego kontrahenta, jego numer pocztowy czyli syntetykę lub jakkolwiek pocztową część konta. Wyboru dokonujemy przez wpisanie numeru konta lub wybór z listy (po wciśnięciu klawisza Enter ale na czystym polu). Możemy też, co jest bardziej naturalne wpisać dowolny fragment (lub dwa) nazwy kontrahenta.

Rozliczone - jeżeli wykonywalimy parowanie możemy teraz obejrzeć pozycje zaznaczone lub niezaznaczone do rozliczenia

Konto przeciwstawne - możemy podać pełny numer lub jego pocztową część lub wybrać z listy. Przy podawaniu numeru konta możemy wykorzystać znak ? jako oznaczenie, że jest nam obojętne jaki znak występuje na pozycji, na której wpisano ?. Ma to zastosowanie przy filtrowaniu grupy kont. Na przykład mamy filie i konta przeciwstawne oznaczone np. 101-1, 101-2, 701-1, 701-2 itd. Pisząc warunek 101 otrzymamy konta 101 wszystkich filii a pisząc ???-1 wszystkie konta filii 1 .

Przekroczony termin - ten warunek wskazuje, które ze znajdujących się na liście pozycji są przeterminowane lub jakie przypadają do zapłaty w podanym okresie.

Odpowiedz Tak/Nie określi czy otrzymamy wyłącznie pozycje przeterminowane czy przeciwnie.

Sheet1

(wskazanie bezwzględne) lub o ile przekroczono termin zapłaty (wskazanie względne). Zależy od ustawienia w pkt. Instalacja. Przy zapłatach przeterminowanych znajduje się znacznik !.

Uwaga! W pierwszej kolumnie wyświetlany początek nazwy, klawiszem Tab możemy przeczytać w tryb wyświetlania numerów kont księgowych.

Operacje dostępne użytkownikowi w tym punkcie wyszczególnione są w dolnej linii ekranu. Pierwsza i ostatnia tj. F1 Pomoc i Esc Wyjście jak zwykle mówią, a po wciśnięciu klawisza F1 uzyskamy odpowiedź o posługiwaniu się klawiaturą a wciskając klawisz Esc zakończymy pracę w danej opcji. Pozostałe operacje działają podobnie jak w punkcie Dokumenty nierozliczone.

~0-storno - jest metodą likwidowania błędnych zapisów księgowych. Po uzyskaniu potwierdzenia, w zbiorze dokumentów niezaksięgowanych powstaje odpowiednia pozycja z kwotą o przeciwnym znaku. Po zaksięgowaniu powoduje skompensowanie błędnej pozycji. Teraz będzie można wprowadzić prawidłową postać dokumentu. Jeżeli stornujemy dokument rozliczony jedną zapłatą, w zbiorze dokumentów przygotowanych do księgowania pojawi się dwie pozycje: zobowiązania i zapłaty (z ujemną kwotą). Jeżeli mamy do czynienia z zapłatą cząściową powinniśmy wystornować wszystkie pozycje należące do danego dokumentu. Inne przypadki, a także stornowanie storn i rozliczeń wymuszonych (#) jest również dopuszczalne jednak użytkownik musi sam przeanalizować rozmaite powstałe sytuacje. Należy pamiętać, że tak czy inaczej powstaje dokument stornujący będzie musiał przejść przez operację parowania i przesuwania do archiwum. O prawidłowości przeprowadzonej operacji świadczy zerowe saldo części Archiwum i niedana postać kartoteki kontrahenta. Jeżeli dokument posiada opis vat, to także dokument stornujący będzie posiadał opis vat, lecz z kwotami o przeciwnym znaku. Jeżeli nie chcemy, aby w rejestrze vat ujęto obie pozycje (błęd-storno), należy (najlepiej przed wykonaniem stornowania) wyzerować opis vat. Należy tu zwrócić uwagę, że w programie dopuszczono możliwość zmiany opisu vat. Jeżeli zmiana ta polega na wpisaniu kwoty zero we wszystkie pozycje netto i podatku, będzie to rozumiane jako wyzerowanie opisu vat, co będzie oznaczać, że dokument nie posiada opisu vat. Należy też zwrócić uwagę, że dokumenty stornujące kompensują zapisy na kontach księgowych, ale nadal dokument pierwotny i powstały dokument stornujący są ujmowane do księgi. Jeżeli jest to niepodane, należy dla obu podać dzień wpisu do księgi 0 (kolumna dm).

Su~muj - saldo wyświetlane u dołu ekranu jest podawane na życzenie ponieważ przy dużej ilości dokumentów jego obliczenie może być czasochłonne a nie zawsze ważne dla użytkownika. Jego wartość dotyczy tylko tych dokumentów, które spełniają dany warunek filtrujący.

Odse~tki - polecenie wpisuje daną pozycję do zbioru naliczania odsetek. Następnie w punkcie Naliczanie odsetek możemy sprawdzić ich wysokość i wydrukować notę. Możemy też z niej zrezygnować przez usunięcie z listy.

Przelew~y - polecenie wpisuje daną pozycję do zbioru poleceń przelewu/prze-

Sheet1

dokumentu opis vat (netto i podatek), to wartość konta obciążona będzie podana kwota netto. Jeżeli nie podaliśmy opisu vat to konto obciążone jest kwota brutto.

Jeżeli nie oznaczyliśmy konta (podaliśmy znak pusty) to bez względu na to czy przy wprowadzaniu danych podamy dla danego dokumentu opis vat czy nie to wartość konta obciążona będzie zawsze kwota brutto.

Znaczną część wprowadzanych dokumentów jest wpisywana do KPR kwota netto (bez vat-u). Jeżeli w programie nie prowadzimy rozliczeń i ewidencji vat możemy także wpisywać wyłącznie kwoty netto i w planie kont rubryka -V jest pusta. Jeżeli jednak kontrolujemy zapłaty lub prowadzimy ewidencję vat to przy wprowadzaniu dokumentów podajemy i kwoty netto i podatku. Musimy poinformować program czy do księgi ma ujmować całość kwoty brutto (znak pusty w rubryce -V) czy tylko kwota netto (znak * w rubryce -V). Zmiana statusu */znak pusty możemy wykonać także podczas eksploatacji programu, zostanie wówczas wysłany komunikat o konieczności wykonania punktu Odwołanie danych wynikowych. Wprowadzona modyfikacja dotyczy będzie nie tylko przyszłych zapisów ale także wszystkich dotychczasowych.

Kol. - podajemy tu numer kolumny KPR. Pole może być nie wypełnione (zero lub znak pusty). Dokument, któremu przypiszemy konto bez podanej kolumny będzie ujęty w księdze. Dotyczy to dokumentów zapłaty (kasa, bank), wydatków związanych z eksploatacją pojazdu itp.

Fakt. - możemy wpisać tu dowolny symbol, który będzie używany przy fakturowaniu do numeracji faktur (patrz: pkt. 3.1 operacja Faktura/Opcje/sposób numeracji).

Uwaga! Na liście znajduje się konto oznaczone ~Inne konta nieusuwalne i niemodyfikowalne. Jego obecność możemy zignorować bądź nadać mu własne znaczenie. Może służyć jako "miejscisko" na mniej znaczące zapisy nie wchodzące do księgi.

Wrócimy do przykładu drugiego. Widzimy, że użytkownik ma zamiar prowadzić rozliczenia wprowadzić bowiem konta dotyczące kasy i banku. Nie mają jednak one określonej kolumny w księdze, bowiem informacji o dokonanej zapłacie nie wprowadzamy do KPR. Także wydatki związane z eksploatacją pojazdu nie są bezpośrednio rejestrowane w księdze. Dlatego w trakcie miesiąca zapisujemy je na konto nie przypisane do księgi, co daje nam możliwość: prowadzenia ewidencji wydatków, ujmowania ich w ewidencji vat i ich analizowania. Korzystając z tej możliwości możemy w programie rejestrować nie tylko dokumenty związane z działalnością gospodarczą, ale także np. wydatki prywatne.

Zwróćmy uwagę, że niektóre konta mają numerację zaczynającą się od tej samej cyfry. Np. konta dotyczące kosztów zaczynają się zawsze tym samym znakiem (tu cyfra 4) nawet jeżeli należą do różnych kolumn. Niektóre konta mają nie tylko wspólny pierwszy znak ale także znak drugi (grupa kosztów związanych z utrzymaniem biura, wynagrodzeniami czy transportem). Jest to zabieg celowy,

Sheet1

1. Porównuje katalog kontrahentów z analityką obrotów (dane punktu Obrotów : kontrahenci) pod względem identycznej i niepowtarzalnej się zawartości kont. W razie stwierdzonych błędów wysła komunikaty:

Na liście kontrahentów powtarzają się numery kont.
lub W zbiorze analityki powtarzają się numery kont.

lub wyświetla tabelę niewłaściwych kont:

Konta istniejące na liście kontrahentów³ Konta istniejące w zbiorze analityki
a nieobecne w zbiorze analityki³ a nieobecne na liście kontrahentów

201-001349

201-000002

2. Porównuje wartości wszystkich zaksięgowanych dokumentów rozliczonych i nierozliczonych ze zbiorem analityki a dodatkowo ze stanem każdego konta analitycznego (czyli każdego kontrahenta). Dokumenty jeszcze niezaksięgowane nie są brane pod uwagę. W wypadku rozbieżności wyświetlana jest tabela:

«»

° Konto ksi. Winien wg dekr. Winien wg anal. Wn. dekr.-anal. °

° «»°

° 201-01-011° 2 350.00³ 235.00³ 2 115.00 °

° 201-02-001° 3 3 °

° 201-09-017° 49 221.08³ 39 110.54³ 10 110.54 °

3. Porównuje wartości wszystkich zaksięgowanych dokumentów rozliczonych i nierozliczonych ze zbiorem syntetyki kontrahentów a dodatkowo ze stanem każdego konta syntetycznego. Dokumenty jeszcze niezaksięgowane nie są brane pod uwagę. W wypadku rozbieżności wyświetlana jest tabela:

«»

° Syntetyka Winien wg dekr. Winien wg synt. Wn. dekr.-synt. °

° «»°

° 201 ° 98 996.81³ 88 743.04³ 0 253.77 °

° ° 3 3 °

4. Porównuje wartości wszystkich zaksięgowanych dokumentów rozliczonych i nierozliczonych ze zbiorem kont przeciwstawnych (drugostronnych) a dodatkowo ze stanem każdego z tych kont. Dokumenty jeszcze niezaksięgowane nie są brane pod uwagę. W wypadku rozbieżności wyświetlana jest tabela:

«»

° Syntetyka Winien wg dekr. Winien wg synt. Wn. dekr.-synt. °

° «»°

° ~ ° 77 989.38³ 75 732.49³ 2 256.89 °

° 131 ° 13 863.20³ 9 303.20³ 4 560.00 °

5. Porównuje stan zestawienia analitycznego kont kontrahentów z ich kontami syntetycznymi. W wypadku rozbieżności wyświetlana jest tabela:

«»

Sheet1

zignorował. Jeżeli jednak chcemy notę drukować musimy wskazać dłużnika i prawidłowo wypełnić pozostałe pola aż do zniesienia znacznika bledu ?.

Jeżeli wybrany dłużnik ma niewypełniony adres program proponuje uzupełnienie danych. W następujących kolumnach wpisujemy numer dokumentu (faktura, rachunek itp.) którego dotyczy zapłata i kwota. Nie wypełnienie tych pól jest traktowane jako bled uniemożliwiający wydruk noty. Do pola Wypisano wpisujemy datę od której rozpoczynamy liczenie terminu zapłaty. Pole oznaczone D.o określa ile dni przeznaczylimy na uregulowanie płatności licząc od daty Wypisano. Pole to przybiera początkowo wartość określony w punkcie Instalacja systemu jednak możemy teraz zmienić ją na dowolny liczbę w zakresie 0-999. Jeżeli sami, bezpośrednio określamy wymagany termin zapłaty wstawimy tu 0. Pole Termin nie jest bezpośrednio dostępne dla użytkownika a powstaje po przeliczeniu daty wystawienia dokumentu i dopuszczalnej zwłoki z uwzględnieniem metody wybranej w pkt. Instalacja. Aktualne parametry instalacyjne możemy w każdej chwili sprawdzić klawiszem F7. Po wypełnieniu pola Zapłata program sprawdza wzajemną zgodność dat reagując komunikatami na bledy, oblicza zwłokę i kwotę odsetek. Jeżeli wszystko przebiegło prawidłowo w danym wierszu tabeli znika znacznik bledu ?.

~Usua poz. - możemy usunąć jeden wiersz tabeli co zostanie poprzedzone zapytaniem z zadaniem potwierdzenia.

~Kasuj całość - po uprzednim uzgodnieniu kasuje wszystkie pozycje bledne (oznaczone ?) lub w ogóle wszystkie pozycje. Ponieważ praca w tym punkcie jest przewidziana w formie sesji po przeliczeniu odsetek i sporządzeniu wydruku w całości możemy wykasować.

~Wydruk - w każdym momencie pracy możemy zadatk wydruków. Pojawi się wówczas następujące pytanie: Lista danych Jedna nota Wszystkie noty Lista danych - po presortowaniu wg kontrahentów drukuje tabelę jak na ekranie

Jedna nota - drukuje kompletną notę dla wskazanego dłużnika to znaczy, że na jednej nocie ujete sę i zsumowane wszystkie jego należności.

Wszystkie noty - ciągły wydruk wszystkich skompletowanych not

W instalacji systemu możemy zaznaczyć czy każda nota ma być drukowana od razu w dwóch egzemplarzach oraz zmienić formułę o podstawie prawnej. Wydruki mogą powtarzać wiele razy jeśli tabela nie zostanie skasowana. Jeżeli mamy więcej niż jedno konto bankowe i wpisaliśmy je w punkcie Procedury pomocnicze - Instalacja, program przed wydrukiem zapyta, które z kont ma drukować na nocie odsetkowej.

Dekret - punkt Naliczanie odsetek nie tylko przyjmuje dane z systemu księgowego ale może przesłać tam dyspozycje księgowania wystawionej noty odsetkowej. Do punktu Wprowadzanie danych przenoszone sę: dane kontrahenta, nazwa dokumentu (poprzedzona literami NO), kwota (na stronie Winien), data oraz wskazane konto przeciwstawne. Powstałe zapisy bledzie mogą skorygować, a następnie zakasować. Bledzie te mogą usunąć. Po wybraniu: Jedna nota Wszystkie noty, możemy przesłać cały zestaw not lub tylko jedną wskazaną

Sheet1

nej do odbioru faktur vat. Ponieważ możemy oprócz nazwiska upoważnionego, przechowywać w tym polu inne informacje (choćby numer telefonu), przyjęto następującą konwencję. Jeżeli w omawianym polu znajduje się znak # to brane jest 25 znaków występujących po tym znaku, w przeciwnym wypadku czytane jest pierwsze 25 znaków tego pola.

- Pełna nazwa (33) oficjalna nazwa występująca na wydrukach odsetek, przelewów, przekazów, pism, kopert i faktur
- Miasto (20) poprzedzone kodem pocztowym. Automatycznie zapisywane dużymi literami. Występuje na wydrukach jw.
- Adres (25) pozostała część adresu. Występuje na wydrukach jw.
- Nazwa banku (31) drukowana na poleceniu przelewu/przekazu
- Numer konta (31) drukowany na poleceniu przelewu/przekazu
- NIP/Pesel (13) podajemy tu nip lub pesel lub regon
- Vat (1) jeżeli kontrahent jest płatnikiem vat wpisujemy literkę v jeżeli nie znak pusty. Ma znaczenie tylko informacyjne, a używane jest tylko przy fakturowaniu do proponowania wydruku faktury dla kontrahentów oznaczonych literą V, lub rachunku uproszczonego dla nie posiadających tego znaku.

Konto księgowo spełniać musi następujące warunki:

- zawiera tylko cyfry i znaki minus
- początkowe cyfry muszą być kontem syntetycznym zapisanym poprzednio w planie kont - grupy kontrahentów
- grupa cyfr będąca kontem syntetycznym musi być zakończona znakiem -
- pozostałe cyfry są dowolne jednakże program nie dopuszcza istnienia dwóch identycznych kont
- jeżeli użytkownik uzna za celowe, wewnętrznie konta można tworzyć podgrupy. I tak, konto może mieć nie tylko postać np. 201-000001 ale i 201-10-001 czy 201-1-1-01

Jeżeli jest nam obojętny numer konta (w części analitycznej), to wystarczy, że wstukamy dowolne cyfry, które program zaakceptuje po skontrolowaniu ich unikalności na liście kontrahentów. Zmiany numeru konta jest dopuszczalna gdy dany kontrahent nie jest nigdzie używany inaczej system nie dopuszcza do usunięcia lub zmiany numeru konta i musimy poczekać z usunięciem czy zmianą do momentu zerowania systemu np. przy zmianie roku. Pozostałe parametry opisujące kontrahenta w tym także nazwa robocza mogą być zmieniane dowolnie.

Poprawianie danych o kontrahentach i dopisywanie nowych jest ujęte w postaci fiszki. Tu oraz w innych częściach programu, w których wywołujemy listy kontrahentów, wykonujemy to operacją: ~Pokaż oraz ~Inne dane. Aby nowe dane zostały przyjęte i zapisane musi być podana Nazwa robocza (choćby jeden znak) oraz Konto księgowo. Pozostałe dane są opcjonalne.

Do przeszukiwania danych program oferuje opcję ~Rewizja. Wprowadzamy tu dowolny jeden lub dwa fragmenty nazwy (litery małe/duże są obojętne) lub konta księgowego lub nip-u. Jeżeli wpisaliśmy warunki poszukiwania do wieści jednego pola program będzie próbował szukać w pierwszej kolejności (jeżeli jest podana) następnie według numeru konta (jeżeli jest podane) i według nip-u.

Sheet1

Archiwowanie inaczej nazywane sporządzaniem kopii bezpieczeństwa należy wykonywać często i dobrym nawykiem powinno być wykonywanie kopii na zakończenie dnia pracy a wypadku dużej awaryjności sprzecznie czy zasilania po zakończeniu wprowadzania szczegółnie dużej czy czasochłonnej partii danych. Sporządzanie kopii bezpieczeństwa można przyrównać do systemu ubezpieczenia. Przez lata, nieraz przez całe życie pacimy składamy ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków nie tylko wiedząc, że możemy nie skorzystać z wypłaty premii ale nawet nie mając na to szczególnej ochoty. Podobnie codzienne kopiowanie danych choć początkowo może wydać się trudne i niepotrzebne, daje nam spokój i pewność, że np. całoroczna praca i cenne dane nie przepadną. Jednak mimo tego najlepiej byłoby abyśmy nigdy nie zostali zmuszeni awaryjnie do korzystania z kopii.

Operacja ta służy do przekopiowania danych programu na dyskietki. Jej celem jest utworzenie kopii bezpieczeństwa (patrz Dodatek D) lub zarchiwowanie danych za jakiś okres np. za ubiegły rok. Operacja jest starannie kontrolowana przez program i szczegółowo instruuje użytkownika co do sposobu postępowania. Do archiwowania należy przeznaczyć uprzednio sformatowane dyskietki dowolnego typu (360KB, 1.2MB lub 1.4MB). Przy kopiowaniu wszystkie dane znajdujące się w katalogu głównym na dyskietce zostaną skasowane. Kopiowane są wszystkie pliki z rozszerzeniem .MEM, .DBT, .DBF i plik kontrolny *.WZR. Tak, że na kopii znajduje się cały obraz systemu od początku eksploatacji do dnia dzisiejszego. Gdy dane nie mieszczą się na jednej dyskietce, program tworzy następujących. Pliki o rozmiarach przekraczających rozmiar dyskietki są stosownie dzielone. Plik SUM_KON.DBF ze względu na swój największy rozmiar i to, że jest plikiem wynikowym nie jest przenoszony do kopii (właściwie przenoszona jest tylko jego pusta struktura), zostanie on zrekonstruowany po odtwarzaniu z dyskietek (patrz pkt.4.11 Odwołanie zbiorów wynikowych). Pliki indeksowe, o rozszerzeniu *.NTX też nie są kopiowane i powstają automatycznie przy odtwarzaniu. Jeżeli kopiujemy na więcej niż jedną dyskietkę, na zakończenie program za pomocą ponownego włożenia dyskietki pierwszej celem zapisania na niej poprawności kopiowania i innych parametrów.

Dana kopia jest oznaczona datą i czasem uruchomienia operacji archiwowania a każda dyskietka jest wewnętrznie numerowana. Stąd program wie ile, jakich i w jakiej kolejności dyskietek ma pozostać przy odtwarzaniu. Dyskietki mogą być używane wielokrotnie i nie ma potrzeby sporządzania kolejnych kopii na kolejnych dyskietkach. Jedynie przed zerowaniem systemu należy sporządzić kopie (lub dwie), która będzie nienaruszona. Można też przywrócić system odkładania ostatniej kopii danego miesiąca.

Należy wystrzegać się sytuacji gdy na dyskietce, na której znajduje się prawidłowa kopia z poprzedniego okresu nagryamy stan aktualny, który został uszkodzony przy awarii. Pozbądźmy się wówczas jakiegokolwiek zestawu prawidłowych danych. Dobrym sposobem jest stosowanie dwóch dyskietek dla parzystych i nieparzystych tygodni lub miesięcy. Jeżeli mamy dość miejsca na dysku twardym możemy dodatkowym podkatalogu (klawisz F4) przechowywać dodatkowe kopie danych.

Sheet1

REZERWA, dlatego nie należy przechowywać w nim znaczących informacji. Po wykonaniu odtwarzania pliki z podkatalogu REZERWA nie są usuwane i mogą stanowić dodatkową rezerwę danych (możemy jednak je skasować). Zastosowano możliwość przerwania operacji w momencie gdy dane są w podkatalogu REZERWA (czyli nie są jeszcze przeniesione do właściwego obszaru danych). Jest to użyteczne gdy tylko chwilowo potrzebujemy danych jakie mamy na dyskietce lub gdy chcemy skontrolować prawidłowość zapisu złoonych na dyskietce danych.

Odtwarzanie z kopii wykonanej programem archiwizującym należy wykonać do oddzielnego podkatalogu (np. pkunzip a:\skparch c:\skp\rezerwa) i dopiero po wykonaniu punktu Odwołanie danych wynikowych i kontroli poprawności przeskoczyć do właściwego. Ponieważ ten sposób kopiowania i odtwarzania nie jest już kontrolowany przez nasz program wykonać go powinna wykonać osoba fachowo przygotowana.

Uwaga! Należy pamiętać, że archiwowanie i odtwarzanie dotyczy tylko jednego, bieżącego zbioru danych. To znaczy, że jeżeli użytkownik posiada kilka zestawów danych przechowywanych w programie klawiszem F4 (np. klienci biura rachunkowego) musi wykonywać archiwowanie i odtwarzanie dla każdego zestawu oddzielnie.

6ú5 Indeksowanie

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

Indeksowanie jest metodą analizowania zbiorów danych pod względem ich uporządkowania i zapisywania tych informacji w odrębnych plikach. Indeksowanie danych znakomicie przyspiesza ich odszukiwanie i porządkowanie. Wszystkie czynności związane z indeksowaniem są wykonywane przez system automatycznie w czasie pracy i użytkownik nie zauważa nawet tych czynności. Jednakże w programie znajduje się punkt, w którym można zażądać przeindeksowania danych i użytkownik bez obaw może go wykonać. Spowodował to może jedynie pozytywny skutek w postaci odwołania zapisu na dysku. Punkt ten możemy wykonać jeżeli mamy wątpliwości co do stanu systemu np. po awarii zasilania.

6ú6 Instalacja

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

Dla przystosowania programu do sprzętu użytkownika, oraz do jego potrzeb i przyzwyczajenia, oferowana jest opcja instalacyjna. Poniżej przedstawiono przykładowy ekran z tej opcji. Stan pokazanych tu parametrów jest ustawiany przy instalacji programu ich zmian możemy wykonać dowolnie często. W każdym momencie pracy programu możemy przy użyciu klawisza F7 obejrzeć stan parametrów instalacyjnych.

INSTALACJA ° ÜÄÄÄÄÄ´ Zwóka podana w dniach kalendarzowych.

íííííííííííííííííí ¼ ³ ³ Dzień później ustalany na dzień roboczy.

³

³ÜÄÄÄÄ´ zapłata w dniu następnym jest terminowa

pracy Epson, oraz tryb IBM (IBM Proprinter). Często fabrycznie ustawione są w tryb IBM, co w naszych warunkach powoduje konflikt z większości oprogramowania, uniemożliwia też uzyskanie bardziej zagęszczonych wydruków (20 cpi - znaków na cal). Dlatego wskazane jest przestawienie drukarki w tryb standardowy Epson. Wykonuje się to najczęściej poprzez mikroprzełączniki umieszczone w drukarce (opis w instrukcji drukarki). Bywa, że ustawienie w tryb IBM jest warunkiem uzyskania polskich znaków na wydruku, wówczas pozostawiamy ten tryb pracy. Przy zmianie trybu należy zwrócić uwagę na niektóre inne przełączniki, np. w trybie Epson mamy do wyboru zestaw znaków: Kursywa / Grafika - wybieramy Grafika, w trybie IBM możemy mieć wybór: Zestaw 1 / Zestaw 2 - wybieramy Zestaw 2. W każdym wrażliwym przypadku należy skorzystać z dokumentacji drukarki.

Przy drukowaniu deklaracji na gotowych formularzach, zastosowano dla zwiększenia dokładności, skok o 1/4 standardowej linii (1/24 cala, ok. 1 mm). Dlatego w parametrach instalacyjnych drukarek wprowadzono parametr interlinia 1/24". Mimo, że dla większości drukarek igłowych, wprowadzony znak sterujący: chr(27)+'3'+chr(9) jest właściwy, są jednak drukarki (np. Seikosha SL-92) o innym kodzie sterującym interlinii np. chr(27)+''+chr(15), który należy wpisać w ustawieniach właściwych, po skopiowaniu wzorca. W opisach drukarek stosowane są różne parametry sterujące interlinią, np. n/60, n/72, n/180, n/360, itp. Należy dobrać taką wartość n, aby uzyskać ułamek 1/24 cala.

Niektóre drukarki igłowe nie potrafią osiągnąć wytuszczenia przy zagęszczeniu. Wynika z tego nieprawidłowa postać wydruku polecenia przelewu i przekazu oraz niektórych deklaracji. Zadaniem będzie w ustawieniach właściwych skopiowaniu wzorca, wpisanie do prawej części tabeli napisu identycznego jak w części lewej. Wystarczy wykonać to tylko w linii opisującej zagęszczenie 17 znaków/cal (oznaczonej CPI17). Jeżeli jednak chcemy zachować wyraźnienie fragmentów wydruku, możemy zamiast wytuszczenia stosować polecenie podwójnego zadruku. W tym celu w ustawieniach właściwych, po skopiowaniu wzorca zmieniamy wszystkie znajdujące się tam duże litery E na literę G, a literę F na literę H.

Wydruk Pejzaż-Portret Dla uzyskania wydruku typu Pejzaż należy wprowadzić małe zmiany w sterowaniu drukarką (atramentową lub laserową). Wybieramy ustawienia właściwe 1 (lub 2) i kopiujemy do nich wzorzec. Należy dokonać następującej zmiany: w linii inicjacja napis: '|E|&|00|(17U' należy zastąpić: '|E|&|10|(17U' czyli zmienić cyfrę 0 na 1. Druga zmiana to podanie innej liczby drukowanych znaków w wierszu. Wszędzie tam gdzie napis kończy się literą M poprzedzoną jakąś liczbą, liczbę tę należy zmienić na dostatecznie dużą np. 250. Po korektach wciskamy klawisz PgDn (Page Down - strona w dół), celem zapamiętania wprowadzonych zmian. Po potwierdzeniu, zastajemy kursor na pozycji ustawienia właściwe. Wciskamy klawisz Enter potwierdzając, że wybieramy ten zestaw znaków sterujących. Wydruk typu pejzaż możemy stosować do wybranych wydruków (np. rejestry vat), na co dzieła używając standardowej postaci portret. Zmianę wykonujemy przez czając typ drukarki.

°V³CPN Miasto ³202-001021°
 °V³EX-POL Pabianice³201-000033°
 °V³Firma 'X' Miasto ³201-001030°
 °³Gajdziszak Feliksa Chelm³202-001081°
 °V³Galwarex Warszawa³201-000026°
 °V³Gawron Janusz Koszalin³202-000006°
 °V³GS Bialka ³202-001017°

.....
 .....

F1 Pomoc ~Inne dane ~Rewizja ~Jeszcze rew. ~Poprawki Inde~x Esc Wyj~cie

Wyboru kontrahenta dokonujemy przez najechanie kursorem na szukany nazw© i wci¶ni©cie klawisza Enter. W wypadku d¶ugiej listy mo¶emy korzysta¶ z opcji ~Rewizja. Wprowadzamy tu dowolny jeden lub dwa fragmenty nazwy (litery ma¶e/du¶e s¶ oboj¶tne) lub konta ksi©gowego lub nip-u. Je¶eli wpisali¶my warunki poszukiwa¶ do wi©cej ni¶ jednego pola program b©dzie pr¢bowa¶ szuka¶ w¶pierw wed¶ug nazwy (je¶eli jest podana) nast©pnie wed¶ug numeru konta (je¶eli jest podane) i wed¶ug nip-u. Zasady podawania fragment¢w nazw, konta czy nip-u, te same jak opisano we wst©pie. ~Jeszcze rewizja poka¶e kolejnego kontrahenta spe¶niaj¶cego warunek zadany do szukania. Innym sposobem odnalezienia kontrahenta w przypadku gdy znamy i jeste¶my pewni pocz¶tkowej cz©¶ci jego nazwy roboczej jest skorzystanie z nast©puj¶cej w¶a¶ciwo¶ci listy. Gdy wci¶niemy dowolny znak to program odszuka pierwsz¶ pozycj© zaczynaj¶c¶ si© od tego znaku. Gdy teraz wci¶niemy kolejny znak program odszuka pozycj© maj¶c¶ na drugiej pozycji ten kolejny znak, itd. W ten spos¢b przybli¶amy si© do szukanej pozycji. Trwa to do czasu a¶ poszukiwanie zako¶czy si© niepowodzeniem lub u¶yjemy klawiszy kursora. W praktyce wygl¶da to tak, ¶e gdy chcemy z d¶ugiej listy wybra¶ np. firm© Format wciskamy liter© f potem o i je¶eli nie stoimy jeszcze na w¶a¶ciwej nazwie to na pewno jeste¶my w jej pobli¶u i wystarczy nieco przesun¶t kursor g¶ra/d¶.

W niekt¢rych punktach programu prowadzona jest kontrola obecno¶ci adresu (odsetki, pisma) lub adresu i konta bankowego (przelewy). Brak tych danych jest sygnalizowany. Brakuj¶ce dane mo¶emy od razu uzupe¶ni¶ (~Poprawki). Maj¶c list© adresow¶ wydruki odsetek, przelew¢w i pism b©d¶ adresowane wed¶ug zawartych w niej danych. Oszcz©dzi nam to wielokrotnego odszukiwania i przepisywania danych adresowych i bankowych oraz pozwoli unikn¶t pomy¶ek.

Podczas prac ksi©gowych aby dopisa¶ nowego kontrahenta nie musimy przechodzi¶ do punktu Ksi¶¶ka adresowa mo¶emy wykona¶ to operacj¶ ~Inne dane. Szczeg¶y post¢powania om¢wiono w punkcie 5.4 Ksi¶¶ka adresowa a w Dodatku C podano komunikaty ostrzegawcze.

Lista jest prezentowana w kolejno¶ci nazw lub kont. Do prze¶cznienia s¶u¶y operacja Inde~x. Je¶eli mamy zainstalowane polskie litery tak ¶e nie mo¶emy wywo¶a¶ ~x wykonamy to klawiszem Tab. Zmiana uporz¶dkowania jest wygodna gdy np. chcemy nada¶ nowy numer konta w zwi¶zku z czym musimy odnale¶t ostatni wprowadzony numer. W¶czamy uporz¶dkowanie wg kont, klawiszami ^PgDn

Warunek Konto przeciwstawne : możemy podać pełny numer lub jego początkowy cz@t lub wybrać z listy. Podając początkowy fragment konta otrzymamy pozycje, które zaczynają się od podanego fragmentu. Jeżeli odpowiednio przemyślemy plan kont przeciwstawnych to będziemy mogli zapytać się nie tylko o pozycje związane z konkretnie wskazanym kontem np. 414-materiały biurowe ale z całym grupą 41 (wydatki na biuro) a także ze wszystkimi kosztami firmy razem czyli 4.

Przy wpisywaniu numeru konta możemy wykorzystać znak ? jako oznaczenie, które jest nam obojętne jaki znak występuje na pozycji, na której wpisano ?. Ma to zastosowanie przy filtrowaniu grupy kont. Na przykład mamy filie i konta przeciwstawne oznaczone np. 101-1, 101-2, 701-1, 701-2 itd. Pisząc warunek 101 otrzymamy konta 101 wszystkich filii a pisząc ???-1 wszystkie konta filii 1. Analogicznie gdy podział dotyczy np. wydatków wg właścicieli.

Warunki zakresowe: kwota, data itp. zgłaszają się pełnym możliwym zakresem tzn. daty od pierwszego dnia roku do dnia dzisiejszego, kwoty od -9999.... do 9999... . Jeżeli pozostaniemy przy tych zakresach oznacza to że nie zakładamy filtru na te dane. Chcąc postawić warunek możemy wskazać konkretną wartość dla dat np. od 07/03/96 do 07/03/96 a dla kwot od 100.0 do 100.00 lub operować zakresami np. od 07/03/96 do 15/03/96 lub od 100.00 do 150.00. W wypadku zakresów liczbowych (dotyczy to także pytania o Przekroczony termin) jeżeli interesuje nas zakres np. od pewnej wartości w górę powinniśmy zapisać to na przykład tak: od 100.00 do 999999..... (pole maksymalnie wypełnione dziewiątkami). Praktycznie górny zakres mógłby być inny dostatecznie duży liczbę jednak zalecany zapis powoduje szybsze filtrowanie danych przez program.

Szybkość filtrowania danych zależy od złożoności warunku. Niektóre dają wynik natychmiast inne trwają kilkanaście sekund. Generalnie największą prędkość uzyskamy gdy warunek zawiera numer konta najmniejszą gdy zawiera zakres dat, kwot lub zakres w płatności. Poza innymi parametrami (rozmiar pliku, rodzaj komputera) szybkość wykonania znakomicie przyspiesza posiadanie RAM-dysku. Informację o tym należy zaznaczyć w punkcie Instalacja. Jeżeli rozmiar RAM-dysku okaże się zbyt mały na przetworzenie filtru pojawi się komunikat: Brak miejsca na wykonanie zadania. Musimy wówczas w punkcie Instalacja zmienić oznaczenie o zainstalowanym RAM-dysku a program przejdzie do pracy na dysku twardym.

Dzięki stawianiu warunków filtrujących możemy uzyskać rozmaite zestawienia. Poprzez kombinację warunków uzyskamy dowolną analizę naszych danych i odpowiedź na prawie każde pytanie.

7ú3 Wyszukiwanie danych (Rewizja)

AA

Jest to kolejna często występująca operacja mająca na celu ułatwienie użytkownikowi poruszanie się po dużych zbiorach danych. Ogólnie zasada jest następująca: podajemy jeden warunek jaki ma spełniać poszukiwana pozycja. Jeżeli nie zostanie odnaleziona program wyśle stosowny komunikat w

Sheet1

11 elementy składowe kwoty brutto według stawek

12 typ transakcji: sprzedaż, zakup i typ zakupu, korekta

Otworzymy teraz poszczególne elementy. Zaznaczmy, że w zależności w jakim zakresie używamy programu i jak określimy własne wymagania niektóre parametry mogą być nie używane, lub możemy im nadać własne znaczenie. Dla ułatwienia pracy program stara się sam wprowadzić niektóre parametry w zależności od kontekstu, jednakże zawsze użytkownik ma głos decydujący.

numer dokumentu - numer dokumenty nadany przez wystawcę

opis dokumentu - miejsce na wpisanie dowolnej treści np. opisu zdarzenia gospodarczego, lub przy dokumentach korygujących jakiego dokumentu dotyczy korekta.

dzień wpisu do KPR oznacza z jakim dniem miesiąca dokument ma być ujęty w KPR. Jest ona niezależna od daty dokumentu.

daty - typowo może być to data wystawienia dokumentu i data powstania obowiązku podatkowego. Oznaczane są w nagłówkach kolumn jako D.wystaw i D.otrzym, jednakże użytkownik może sam nadać im inne znaczenie jak również zmienić proponowane nazwy. W wypadku sprzedaży nagłówek drugiej kolumny zmienimy przy wydruku na datę sprzedaży: D.sprzed.

miesiąc księgowy - niezależnie od dat możemy określić okres rozliczeniowy według którego będziemy składać zestawienia. Należy zwrócić uwagę, że program przyjmuje ten sam miesiąc dla Księgi jak i do rejestru vat. W przypadku gdy zaistnieje sytuacja, że dany dokument jest ujmowany do Księgi w innym miesiącu, a do ewidencji vat w innym, wówczas sporządzajmy rejestr vat należy jako kryterium posługiwać się nie miesiącem księgowym lecz zakresem dat.

wartość - kwota brutto. Może to być suma składowych lub kwota do rozliczenia z kontrahentem. Ze względu na stosowane zaokrąglenia mogą wystąpić różnice.

strona Winien/Ma - ustalana z punktu widzenia konta kontrahenta

kontrahent - každy dostawca i odbiorca ma własne konto księgowe rozpoczynające się numerem konta syntetycznego oraz inne parametry (adresowe, bankowe, nip). Konto syntetyczne będzie przydane do tworzenia zestawienia obejmujących wyłącznie dane syntetyczne np. dostawcy, odbiorcy krajowi, odbiorcy zagraniczni (export).

konto przeciwstawne - w ogólnym rozumieniu w programie jest to dodatkowy parametr opisujący dokument. Jest powiązany z kolumną KPR. Możemy składać zestawienia obejmujących wyłącznie dane konto przeciwstawne, a także tych dokumentów, których konto przeciwstawne zgodne jest z podanym w warunku filtrującym wzorcem.

termin płatności - jeżeli używamy programu w pełnym zakresie wraz z

Sheet1

miejsce proponowanych inne oznaczenia typów zakupu, może być ich mniej niż osiem. Jedyne co powinniśmy mieć na uwadze to, iż będziemy mogli nadać zestawie obejmujących wskazany typ czy kilka typów transakcji. Poza wymienionymi typami transakcji każdy dokument może otrzymać wyróżnik dokument korygujący. Typ Inne może być wykorzystany np. dla rejestracji sprzedaży na rachunki gdy w typie Sprzedaż rejestrujemy sprzedaż na faktury vat (jeżeli jest to uzasadnione). W praktyce przypisanie dokumentu do właściwego typu odbywa się bardzo prosto np. zakup partii towaru znakujemy jako Z przy czym program stale sugeruje nam odpowiedź.

Należy zwrócić uwagę, że mimo iż program oferuje 10 rejestrów (plus rejestry korekt), to dzięki stosowaniu filtrów w punkcie Ewidencja i rejestry VAT możemy uzyskać ich dowolną ilość. Np. jeżeli mamy oddzielne konto przeciwstawne na sprzedaż towarów i na sprzedaż usług to możemy wyfiltrować dla nich osobne rejestry sprzedaży. W szczególności jeżeli chcemy uzyskać oddzielne rejestry dla różnych miejsc sprzedaży, zakładamy dla każdego z nich oddzielne konto przeciwstawne. Dzięki temu korzystając z filtrowania uzyskujemy dane rejestry, a dodatkowo mamy kontrolę nad obrotami w każdej placówce (punkt Obrotu - konta przeciwstawne). Jeżeli w planie kont syntetycznych podzielimy odbiorców na krajowych i zagranicznych, to teraz będziemy mogli uzyskać oddzielne zestawienia i podsumowania dla sprzedaży krajowej i eksportowej.

Uwaga! W planie kont przeciwstawnych mamy pole oznaczone -V (minus vat). Jeżeli księgujemy na konto, które w polu -V ma znak pusty, wówczas cała kwota brutto do rozliczenia z kontrahentem jest księgowana przeciwstawnie na podane konto i do kolumny KPR, bez względu na to czy podaliśmy opis vat czy nie. Jeżeli konto ma w polu -V znak *, księgowana jest kwota netto, chyba że nie podano opisu vat wówczas także księgowana jest kwota brutto do rozliczenia.

Wprowadzanie danych dotyczących Ewidencji VAT .

Dane dotyczące Ewidencji VAT mogą być wprowadzane i modyfikowane w czterech punktach programu: Wprowadzanie danych, Dokumenty nierozliczone, Archiwum dokumentów rozliczonych i Ewidencja i rejestry VAT. Głównym i właściwym punktem służącym do wprowadzania dokumentów wraz opisem vat jest punkt Wprowadzanie danych. Jednak i w pozostałych punktach możemy do istniejącego dokumentu dodać opis vat, usunąć go lub dokonać poprawek. Dzięki temu dane dotyczące ewidencji vat możemy uzupełnić później przy prowadzeniu dokumentów. Po wciśnięciu ~v (Alt v) uzyskamy na ekranie poniższą tabelę. Sposób poruszania się po tabelce opisuje odpowiedź dostępna pod klawiszem F1. Należy pamiętać, że wyjście klawiszem Esc powoduje, że wprowadzane zmiany nie zostaną zapamiętane (pytanie: Bez zapisu zmian?). Aby zakończyć wpisywanie danych i zapamiętać je należy wcisnąć klawisz PgDn (Page Down - strona w dół). Przy wyjściu program oprócz pytania o potwierdzenie zapisu może przedstawić nam komunikaty wynikające z kontroli poprawności wprowadzonych danych.

Program stara się ułatwić pracę zakładając wartości niektórych parametrów

Sheet1

przy zakupach i datę sprzedaży przy sprzedaży. Będzie ona umieszczona w drugiej kolumnie dat w raporcie ewidencji. Datę pierwszą wpisujemy w głównej tabeli danych w punkcie Wprowadzanie danych. Nadanie sensu praktycznego obu datom pozostawia się użytkownikowi, wraz możliwość zmiany ich nagłówków. Jeżeli prowadzimy rozliczenia pierwsza data traktowana będzie jako data powstania zobowiązania.

KOMUNIKATY:

Do rozliczenia podano wartość brutto : 16.90

Wyliczone brutto jest większe o 0.20 (0.12 %)

Człowiek występujący komunikat gdy najpierw wpisaliśmy w tabeli głównej zaokrąglony kwotę brutto do rozliczenia a następnie z dokumentu przepisaliśmy kwoty netto i podatku. Ignorujemy to ostrzeżenie jeżeli różnica jest na poziomie zaokrąglenia, w innym wypadku mogliśmy zrobić błąd we wprowadzaniu danych.

Niezgodność znaków prowadzonych liczb.

Niekiedy zachodzi konieczność wprowadzania kwot ujemnych jednak wszystkie składowe muszą być tego samego znaku chyba, że jest to dokument korygujący.

zakup r-u nie może wystąpić wraz z innymi stawkami.

Kwota wpisana do pozycji zakup r-u (lub jak jej inaczej nazwie użytkownik) musi być jedyna na specyfikacji. Nie można jej też wpisać przy sprzedaży.

Zbyt duże brutto, max. 9 999 999.99

Suma składowych nie może przekroczyć podanej liczby (analogicznie dla ujemnych).

!!! UWAGA. Zmieniasz dane już zaksięgowane. Akceptujesz ?

Ukazuje się ze względu na możliwość uzupełniania ewidencji vat w terminach późniejszych, na już wprowadzonych i zaksięgowanych dokumentach.

Sprawdź kategorię transakcji w ewidencji VAT.

Jeżeli rozpisaliśmy kwotę brutto na składowe a następnie w tabeli głównej zmienimy kwocie brutto stron Wn/Ma, zasygnalizowane będzie pytanie czy nie należałoby zmienić typu transakcji.

Zeruj także zapis w ewidencji VAT.

Jeżeli rozpisaliśmy kwotę brutto na składowe a następnie w tabeli głównej wyzerowaliśmy tę kwotę to specyfikacja vat także zostanie wyzerowana.

Uwaga! Jeżeli korzystamy z rozliczeniowej części programu będziemy okresowo wykonywać porównanie dokumentów to znaczy odnajdywanie zobowiązań i zapłat i przenoszenie ich do Archiwum dokumentów rozliczonych. Może się zdarzyć, że omyłkowo użytkownik wprowadzi opis vat dokumentowi zobowiązania (prawidłowo) i zapłaty (błąd). Dlatego przy operacji porównania prowadzona jest kontrola takich przypadków i w razie ujawnienia pojawia się komunikat:

W rozliczonych parach wykryto podwójny opis VAT.

Należy w tym czasie założyć filtr na dokumenty rozliczone, przejrzeć je i usunąć

Rozliczenia

AAAAAAAAAAAA

Jeżeli znacząca część naszej sprzedaży jest płatna w terminach to warto mieć kontrolę nad stanem rozliczeń z naszymi klientami. Analogicznie z zakupami dokonywanymi przez naszą firmę. W tym celu, przy wprowadzaniu dokumentów podajemy datę zakupu i termin płatności a w momencie zapłaty rejestrujemy ten fakt. Program automatycznie skojarzy powstanie zobowiązania z zapłatą i uzna transakcję za rozliczoną. Rozliczy też płatności czciowe. Będziemy mogli otrzymać informacje o pozycjach niezapłaconych, oraz które z nich są przeterminowane, a które jeszcze mieszczą się w terminie, a także mieć szczegółowe kartoteki kontrahenta ze stanem jego rozliczeń. Uzyskamy też rejestr kasowy i bankowy.

Jeżeli zdecydujemy się prowadzić rozliczenia wskazane jest w punkcie Plan kont - grupy kontrahentów wprowadzić podział na dostawców i odbiorców. Na przykład odbiorcy będą mieli numer zaczynający się od 201 a dostawcy od 202. W punkcie Plan kont - konta przeciwstawne wpisujemy konto kasy np. 101 i banku np. 131. Konta kasy i banku nie będą oczywiście miały podanego numeru kolumny w księdze i nie będą w niej ujmowane. Podane konta są propozycjami zgodnymi z ogólnymi zasadami księgowości. Program nie stawia w tym względzie wymogów. Chodzi tylko o możliwość rozdzielenia. Równie dobrze możemy oznaczyć odbiorców 1 a dostawców 2. Jeżeli chcielibyśmy podzielić odbiorców na grupy np.: krajowi i zagraniczni wprowadzimy im symbole np. 21 i 22 czy 211 i 212. Ważne jest by mieli oni wspólny począteków część numeru (w przykładzie 2 lub 21) a różnicę od numeru dostawców. Dzięki temu program będzie mógł tworzyć zestawienia łączące lub oddzielające poszczególne grupy kontrahentów. Należy powiedzieć, że użytkownik w codziennej pracy nie posługuje się tymi symbolami. Program jawnie i przyjaźnie komunikuje się nazwami kontrahentów, natomiast numerów używa do własnych celów. Jeżeli chodzi o podane tu konta przeciwstawne to wprawdzie musimy zapoznać się z treścią rozdziału 4.7 Plan kont - konta przeciwstawne gdzie szczegółowo omówiono ich sens i znaczenie. Dla potrzeb rozliczeń potrzebne będą nam konta kasy i banku, jednak i tu program nie jest wymagający. Jeżeli nie zależy nam na rozdzieleniu gdzie nastąpią wpłaty/wypłaty możemy zastosować jedno zamiast dwóch kont lub w ogóle używać konta "mietnika" oznaczonego w programie ~ Inne konta. Także numery/nazwy kont mogą być dowolne. Jeżeli chcielibyśmy dokładniej kontrolować stan kasy i banku należy wprowadzić właściciela (właścicieli) jako kontrahenta i rejestrować jego wpłaty/wypłaty, oczywiście nie ujmując tego do księgi.

Katalog kontrahentów można uzupełniać na bieżąco w trakcie eksploatacji jednak wygodne jest jednorazowe wprowadzenie stałych kontrahentów. Dla uzyskania prawidłowych kartotek kontrahentów zalecane jest wprowadzenie bilansu otwarcia na kontach analitycznych czyli stanu zadłużenia kontrahentów. Możemy to wykonać na początku eksploatacji lub w każdym innym momencie. Możemy zrobić to jednym zbiorczym dokumentem o nazwie np. BO z podaną kwotą per saldo lub oddzielnie Wn i Ma i rejestrować na miesiąc 00. Jednak jeśli jest to możliwe wskazane jest wprowadzić wstecz wszystkie dokumenty

Sheet1

jest rodzajem brudnopisu i zapisane tu informacje mogą być modyfikowane i usuwane. Zapis na odpowiednich kontach jeszcze nie następuje. W pewnym, dowolnie uznanym przez użytkownika momencie weryfikujemy prawidłowość wprowadzonych danych, robimy wydruk kontrolny i polecamy wykonać Księguj. Ta operacja powoduje już trwałe zapisanie danych w systemie.

Zapisy w księdze przegłędamy w punkcie Tabele KPiR i sumy zbiorcze. Nie wprowadzamy tu danych, mamy tylko ograniczoną możliwość modyfikacji. Dopuszczamy zmiany opisu zdarzenia gospodarczego i dnia wpisu do księgi (dzień 0 oznacza, że dana pozycja ma nie być ujmowana w KPR). Dostępne są tu liczne podsumowania miesięczne i narastające oparte na kolumnach KPR. W tym miejscu wykonujemy wydruki księgi. Na podstawie wyświetlonej lub wydrukowanej listy nadajemy dokumentom «różowym numer pozycji z KPR.

Teraz w miarę potrzeb uzupełniamy ewidencje pomocnicze: wyposażenia, przejazdów i różków trwałych.

W końcu miesiąca dokonujemy zapisów w punktach Odliczenia od dochodu i Odliczenia od podatku. Wypełniamy także karty wynagrodzeń pracowników. Kwoty przypisu wynagrodzeń z porównania kosztów przejazdów i wydatków związanych z eksploatacją pojazdów uzyskujemy w punkcie Ewidencja przejazdów (operacja ~Rozlicz). Opisy amortyzacyjne wyliczamy w punkcie Ewidencja różków trwałych. Kwoty dotyczące wynagrodzeń, użytkowania pojazdów i amortyzacji musimy wprowadzić do księgi co wykonujemy w punkcie Wprowadzanie danych. Następnie przechodzimy do wypełniania deklaracji podatkowych.

Dane do deklaracji dotyczące przychodów i kosztów możemy otrzymać automatycznie z księgi (operacja Aktualizacja wpisuje je do punktu I1 deklaracji) lub możemy je wpisać sami. Dzięki możliwości samodzielnego wprowadzania danych do deklaracji możemy wykonywać pewne symulacje szacując możliwe kwoty podatków. Automatycznie możemy także wprowadzić do deklaracji odliczenia od dochodu i od podatku oraz dane innych działań (PIT-5A) i dochodu zwolnionego od podatku (PIT-5B). Kwoty spisu z natury ujmujemy w pkt. I1 deklaracji w specjalnej kolumnie korygującej koszty (zapis wartości rezerwy możemy także odnotować w księdze księgując go do kolumny 16). Deklarację możemy wydrukować na oryginalnym formularzu lub wraz ze wszystkimi ramkami na czystym papierze.

Jeżeli prowadzimy spółkę to w jednym podkatalogu powinniśmy mieć księgi spółki a w innych podkatalogach prowadzić rozliczenia kolejnych wspólników. W części dotyczącej spółki ustalamy jej przychód i koszty i przypisujemy to poszczególnym wspólnikom. W podkatalogach wspólników opracowujemy deklaracje podatkowe dotyczące ich dochodu i udziału w spółkach. Możliwe są różnorodne kombinacje spółek i udziałów.

Poniższe uwagi dotyczą korzystających z rozszerzonych możliwości programu.

Jeżeli prowadzimy poszerzoną analizę:

AA

Korzystamy z punktów: Obroty - konta przeciwstawne. Zapoznajemy się z obrotami i saldami poszczególnych kont. Przez zakładanie filtrów wykonujemy zestawienia grupowe. Jeżeli na przykład konta przeciwstawne wszystkich kont dotyczących kosztów oznaczyliśmy początkowo cyfrą 4, to zakładając filtr na 4 otrzymamy sumę kosztów. Jeżeli dodatkowo konta kosztów związanych z utrzymaniem biura zaczynamy się od 41 to możemy je oddzielnie odfiltrować. Możemy też otrzymać kartotekę konta (lista dokumentów) za dany miesiąc lub cały rok. W wypadku gdy na jednym z kont rejestrujemy wydatki związane z eksploatacją pojazdu, kartoteka jest ewidencją tych wydatków i służy do porównania z ewidencją przejazdów celem wpisania stosownej kwoty do księgi.

Korzystanie z punktów: odsetki, przelewy, pisma przebiega w postaci sesji. Po wprowadzeniu danych, ich obróbce, weryfikacji i wydruku należy je usunąć. Punkty te nie są przystosowane do gromadzenia danych. Nie mniej jeżeli jest to uzasadnione mogą tam pozostać jeżeli nie utrudniają pracy w kolejnych sesjach.

Jeżeli prowadzimy ewidencję vat:

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Przechodzimy do punktu Ewidencja i rejestry VAT. Zakładamy filtr na miesiąc księgowy i typ transakcji. Dla uzyskania bardziej wyodrębnionych rejestrów możemy stawiać dodatkowe warunki. Np. prowadzimy sprzedaż krajową i eksport. Mamy odbiorców podzielonych na krajowych i zagranicznych o kontach syntetycznych odpowiednio 211 i 212. Zakładając filtr na sprzedaż i kontrahentów 211, otrzymujemy sprzedaż krajową i analogicznie na sprzedaż eksportową z warunkiem 212. Jeżeli mamy kilka miejsc sprzedaży i w związku z tym podzieliliśmy konto sprzedaży na np. 701-sprzedaż filia 1, 702-sprzedaż filia 2 to aby uzyskać oddzielne rejestry, zakładamy filtr na konto przeciwstawne. Rejestry drukujemy i na tej podstawie nadajemy dokumentom określonym numeracją pozycji w rejestrze. Przy wydruku możemy zmienić nagłówki niektórych kolumn na przykład dat: D.otrym dla zakupów na D.sprzed dla sprzedaży. Deklarację vat wypełniamy na podstawie danych otrzymanych z podsumowań rejestrów. W podsumowaniach możemy też skontrolować rozbieżności między sumą kwot netto i podatku z kwotą brutto do zapłaty. Rozbieżność powinna być na poziomie wynikającym z zaokrąglenia. W przeciwnym wypadku jest to sygnał o popełnionym błędzie przy wprowadzaniu danych, który należy odszukać i poprawić. Przy szukaniu błędu pomocne będzie zawężanie pola poszukiwania przy pomocy filtrów.

Jeżeli prowadzimy rozliczenia:

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Przechodzimy do punktu Dokumenty nierozliczone. Na wstępie zlecamy wykonanie parowania, podczas którego program automatycznie odnajdzie i oznaczy pozycje rozliczone, zapłaty cząściowe i storna. Efekt jego pracy możemy obejrzeć zakładając filtr na pozycje rozliczone. Następnie zakładamy filtr na pozycje nierozliczone aby zawęzić pole pracy wyłącznie do pozycji nierozliczonych. Teraz przejrzymy listę starając się odszukać te pozycje, które nie zostały rozliczone z powodu «le podanej nazwy dokumentu. Prawidłowe nazwy wpisujemy do pola Nowa treść a po zakończeniu weryfikacji ponownie zlecamy parowanie.

Prezentowana lista jest też wygodnym miejscem do rozliczania. Przedstawmy taką sytuację: mamy przed sobą raport kasowy i bankowy a na ekranie omawianą listę. Z raportu wynika, że dany rachunek został zapłacony, odszukujemy go na liście (operacja Rewizja, Filtr lub zwyczajnie przejrzymy listę a pomocną może być operacja Index ustawiająca listę w zadanym porządku) i przy pomocy operacji rozliczamy go rozliczyć (śluszne także wtedy gdy jest to zapłacone cząściowo). Program stworzy automatycznie nową pozycję-dekret i zapisze ją w zbiorze dokumentów przygotowanych do księgowania. Jeżeli zechcemy szybko sprawdzić jakie pozycje utworzyliśmy w ten sposób korzystamy z klawisza F5 .

Po wyczerpaniu raportów kasowych i bankowych możemy kazać wysłać przelew/przekaz rozliczając w ten sposób nasze zobowiązanie. Wykonujemy operację Przelewy, w skutek czego w pkt.Przelewy-przekazy pojawi się stosowna pozycja. Zobowiązanie możemy już teraz oznaczyć jako rozliczone lub zrobić to później w punkcie Przelewy-przekazy.

Przechodzimy do punktu Wprowadzanie danych i po weryfikacji zapisów zlecamy księgowanie. Wracamy do punktu Dokumenty nierozliczone zlecamy parowanie, korzystając z filtru przejrzymy i drukujemy pozycje rozliczone i możemy przenieść je do archiwum.

Teraz mając przed sobą wyliczone pozycje nierozliczone możemy wykonać kilka analiz. Podsumowując listę stwierdzamy jaki jest wartościowy stan rozliczeń. Porządkując listę wg kwot oceniamy jak duże kwoty oczekujemy na zapłacone. Filtrując wg warunku przekroczony termin dowiadujemy się kto, na jaką kwotę i o ile dni przekroczył termin. Niektórym możemy wysłać notę-wezwanie do zapłaty inne pozycje możemy przekazać do pkt. Pisma celem wysłania indywidualnego pisma. Stawiając waciwe pytania możemy też dowiedzieć się jakich zapłat należy oczekiwać np. w przyszłym tygodniu lub co my powinniśmy zapłacić innym w najbliższym okresie.

Przechodzimy do punktu Archiwum rozrachunków zakładamy filtr na rozliczenia nieterminowe i ewentualnie na datę. Otrzymujemy listę pozycji rozliczonych ale po terminie. Możemy kazać wysłać całą listę lub wybrane pozycje do odsetek.

Przejrzymy punkty: Obroty : grupy kontrahentów i Obroty : konta przeciwstawne. Możemy zakładać odpowiednie filtry np. na grupę kont. W punkcie Obroty : kontrahenci (jeżeli jest potrzeba wykonujemy operację Aktualizacja) ustawiamy stan na Narastająco wraz z bilansem otwarcia, zakładamy filtr na salda niezerowe (dla zawożenia pola pracy) i przejrzymy stan poszczególnych kontrahentów. Klawiszem Tab zmieniamy opis kontrahenta nazwa/konto. W niektórych przypadkach wywołujemy też jego dokładną kartotekę. Z kartoteki korzystamy też w wypadku gdy musimy wyjaśnić bezpośrednio czy telefonicznie z kontrahentem historię jego rozliczeń.

Podczas eksploatacji systemu należy przestrzegać kilku praktycznych zasad:

AA

- dokumenty wprowadzać na bieżąco, a po sprawdzeniu prawidłowości zapisu księgować, dzięki czemu będziemy mieć stale aktualny obraz naszych finansów
- pamiętać, że przy tej samej pracochłonności program tworzy nie tylko zapisy w księdze na potrzeby rozliczeń z urzędem skarbowym ale pozwala na

Sheet1

- kontrolowanie naszej firmy dając różnorodne zestawienia w opraciu o raz wprowadzone dokumenty
- prowadzić rozrachunki należy dążyć do takiego stanu systemu gdzie saldo Archiwum dokumentów rozliczonych wynosi zero a w pkt. Dokumenty nierozliczone mamy rzeczywiście tylko pozycje nierozliczone
- należy często wykonywać porządkowanie, parowanie i przenoszenie do archiwum
- zwrócić uwagę na niepowtarzalność kontrahentów i jednoznaczność ich nazw roboczych (krótkie i jasne określenie nazwy + siedziba)
- stosować nazwy dokumentów ułatwiający automatyczne rozliczanie
- regularnie wykonywać kopie danych na dyskietki
- zapoznać się z dokumentacją; wykorzystywać wszystkie możliwości programu
- opanować posługiwanie się klawiaturą, szczególnie przy pracy z dużymi listami nie ograniczać się do strzałek (klawisz F1), korzystać z operacji Filtr i Rewizja
- wytworzyć nawyk znajdowania potrzebnych informacji w programie bez uciekania się do wydruków czy rocznych zapisów
- przegłądać salda kont oraz wstępne wyliczenia podatku dochodowego i podatku vat celem wykorzystania posiadanej informacji do planowania działalności

9. DODATKI

iiiiiiii

DODATEK A - Korzystanie z klawiatury

AA

Klawiaturę komputera możemy podzielić na cztery obszary:

- część znakowa, spełniająca funkcje maszyny do pisania
- klawisze numeryczne w układzie kalkulatora
- klawisze funkcyjne oznaczone F1, F2,...
- klawisze specjalne (strzałki, Enter, Home, PgDn ... itd.)

W programie możemy określić pięć sytuacji i sposobów wprowadzania znaków z klawiatury:

- 1) sygnały - kiedy program oczekuje wprowadzenia jednego znaku np.:
akceptacji T lub Enter , wyjścia Esc lub klawisza według
podpowiedzi z dolnej linii ekranu
- 2) napisy - gdy w rozjaśnionym polu miga kursor oczekujemy na wprowadzenie kolejnych znaków
- 3) tabele - pełnoekranowe zestawienia z możliwością przewijania i stronicowania wierszy w pionie oraz przesuwania tabel w poziomie
- 4) tablice - gdy przesuujemy w górze i w dół podświetlony pasek dokonujemy wyboru
- 5) edytor - gdy redagujemy pisma w edytorze tekstów

W programie zainstalowano pomoc w formie tabel opisujących działania

Sheet1

klawiszy w różnych sytuacjach. Uzyskujemy je po naciśnięciu klawisza F1
który wyświetla odpowiedź w właściwym do kontekstu.

Uwaga! Stosowany w podręczniku i programie symbol ~ oznacza użycie klawisza
Alt (np. ~Usua : wcisnąć i przytrzymać klawisz Alt a następnie u), symbol ^
oznacza użycie klawisza Ctrl (np. ^End : wcisnąć i przytrzymać klawisz Ctrl
a następnie End). Podobnie jak duży literę czy znaki specjalne z klawiszem
Shift .

DODATEK B - Klawisze funkcyjne
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

W zależności od typu komputera na klawiaturze znajduje się dziesięć lub
dwanaście klawiszy oznaczonych F1, F2,... W systemie zaprogramowano
działanie dziesięciu klawiszy funkcyjnych dostępnych w każdym momencie
działania programu bez zakłócania zasadniczego toku pracy.

- F1 - informator o klawiszach specjalnych. Działanie kontekstowe.
- F2 - dokumentacja programu
- F3 - informator o klawiszach funkcyjnych
- F4 - przegląd i zmiana katalogu roboczego programu (zestawu danych)
- F5 - przegląd listy dokumentów przygotowanych do księgowania
- F6 - tabela stóp odsetkowych
- F7 - stan parametrów instalacyjnych, rozmiar wolnej pamięci i dysku
- F9 - kalkulator z pamięcią symulujący typowy kalkulator czterodziałaniowy.
Można przesunąć go po ekranie używając strzałek oraz klawiszy:
Home,End,PgDn,PgUp. Obliczenia są pamiętane przez cały czas pracy bez
względu na wyłączenie, wyłączenie kalkulatora.
- F10 - kalendarz o nieograniczonym zakresie. Ma zaznaczone dni wolne od
pracy. Możliwy do przeglądania miesiącami i latami. Zegar z ustawianymi
datami. Jeżeli w normalnym polu pracy program nie oczekuje wprowadzenia
znaku tj. nie ma kursora, możliwa jest zmiana daty po naciśnięciu
klawisza Enter.

Uaktywnienie klawisza następuje poprzez jego naciśnięcie. Wyłączenie, przez
jego ponowne naciśnięcie lub użycie klawisza Esc.

Jednocześnie może być aktywny tylko jeden klawisz funkcyjny.

F1 - w zależności od kontekstu wyświetla listę klawiszy specjalnych
dostępnych w danej chwili użytkownikowi. Ich treść opisano w Dodatku A.

F2 - kompletna dokumentacja programu. Dzięki temu, może ona być uruchomiona w
każdym momencie pracy jest nieocenioną pomocą w nauce programu a
także pomocą, przy poznawaniu jego bardziej zaawansowanych możliwości.

Dokumentacja występuje tu w formie długiej listy, którą możemy przeglądać na
ogólnych zasadach przeglądania tabel. Wyboru rozdziału dokonujemy przez
naciśnięcie Enter na właściwej pozycji w spisie treści. Widoczny z lewej

Sheet1

dowolny opis. Opis występuje na ekranie podczas pracy w danym podkatalogu oraz na wydrukach celem ich rozróżnienia. Zmiana zestawu danych możliwa jest wyłącznie gdy jesteśmy w menu programu. Gdy znajdujemy się wewnątrz jakiegoś punktu zostanie tylko wyświetlona informacja o nazwie bieżącego podkatalogu. Zmiana zestawu polega jedynie na wciśnięciu klawisza F4, najejchaniu kursorem na dany podkatalog i wciśnięciu Enter. Program poprosi jeszcze o potwierdzenie. Nie zaleca się wprowadzania danych i stałej pracy w podkatalogu rezerwowym ze względu na to, że jest on używany przy odtwarzaniu z dyskietek i znajdujące się tam dane są w czasie kasowane.

Identyfikator - każdy podkatalog oprócz REZERWA może mieć dowolnie zmieniany opis czyli identyfikator.

+ dołącz - umożliwia założenie na dysku nowego podkatalogu, lub dopisanie do listy podkatalogu, który już się na dysku znajduje

- odłącz - powoduje zdjęcie z listy wskazanego podkatalogu ale nie jest on usuwany z dysku. Ma to na celu zabezpieczenie często cennych danych przed zbyt łatwym skasowaniem. Jeżeli użytkownik będzie chciał faktycznie skasować dane musi wykonać to poza programem. Odłączony podkatalog można ponownie dołączyć wciskając + i podając jego nazwę. Katalog główny i REZERWA nie podlegają odłączeniu.

Podczas wykonywania powyższych operacji mogą wystąpić komunikaty:

Możesz użyć tylko liter, cyfr i znaku podkreślenia _
Nazwa podkatalogu może składać się wyłącznie z powyższych znaków.

Nie używaj pojedynczej litery.
Nazwa podkatalogu nie może być pojedynczym literą

Mam już taki katalog. Mam już taki identyfikator.
Nazwa podkatalogu i opis muszą być niepowtarzalne.

Musisz podać nazwę katalogu i identyfikator.
Nazwa podkatalogu i opis nie mogą być puste, wynikiem jest katalog główny.

Katalog Główny i REZERWA nie podlegają zmianie.
Jedynie co można w nich zmienić to opis katalogu głównego.

Katalog zostanie tylko odłączony ale nie skasowany.
Dla bezpieczeństwa podkatalogi i dane nie są fizycznie kasowane z dysku a tylko zdejmowane z listy.

Musisz wpiąć sam założony podkatalog XXXXXXXX .
Nieudana próba założenia przez program podkatalogu na dysku.
Dość nowych katalogów. Zakup wersji rozszerzonej.
W wersji podstawowej ilość podkatalogów jest ograniczona do czterech licząc z głównym i rezerwowym. Można zamówić u producenta dodatkowe rozszerzenie nie ograniczające ilości podkatalogów (patrz DODATEK E - Zasady

Mam już tak datę.

prośba podania terminu obowiązywania nowych odsetek w taki sposób, aby pokrywała się z wcześniej wprowadzoną datą

Pismo - Edytor

AAAAAAAAAAAA

Dość nowych tekstów. Pokasuj nieaktualne.

przekroczono ilość tekstów, max. 999 lub na dysku pozostało mniej niż 100 kB

Nie mam czego drukować. Brak tekstów. Brak notatek.

zadano wydruku bez podania danych

Nie mam dla kogo drukować. Pusta lista kontrahentów.

zadano wydruku przy braku kontrahentów

Brak wskazanego adresata.

zadano wydruku pojedynczego pisma dla nieokreślonego adresata

Działanie nielogiczne.

przy wydruku wg książki adresowej zadano wydruku tylko notatek

Książka adresowa i wybór kontrahenta

AA

(Patrz też pkt. 5.4 Książka adresowa.)

Przepełnienie listy.

zbyt duża lista kontrahentów

Mam obroty na tym koncie. Na razie zmiana niemożliwa.

prośba zmiany konta wcześniej użytego w rozrachunkach. Stwierdzono, że są na nim niezerowe obroty.

Mam obroty na tym koncie. Na razie usunięcie niemożliwe.

prośba usunięcia konta wcześniej użytego w rozrachunkach. Stwierdzono, że są na nim niezerowe obroty.

Mam B.O. na tym koncie. Na razie zmiana niemożliwa.

prośba zmiany konta wcześniej użytego w rozrachunkach. Stwierdzono na nim zerowe obroty ale niezerowy B.O.

Mam B.O. na tym koncie. Na razie usunięcie niemożliwe.

prośba usunięcia konta wcześniej użytego w rozrachunkach. Stwierdzono na nim zerowe obroty ale niezerowy B.O.

Konto jest w rozrachunkach. Na razie zmiana niemożliwa. oraz:

É»

°Kontrahent ujęty w punkcie : odsetki przelewy pisma rozrachunki°

°Na razie usunięcie niemożliwe. Wciśnij dowolny klawisz °

É¼

prośba usunięcia z książki adresowej kontrahenta, który znajduje się na liście naliczania odsetek, poleca przelew, pism lub rozrachunków

Nieprawidłowa budowa syntetyki.

nieprawidłowa część syntetyczna konta analitycznego

Nie mam tej syntetyki w planie kont. Nie akceptuję.

część syntetyczna konta analitycznego formalnie prawidłowa lecz brak jej w planie kont syntetycznych.

Mam już takie konto.

kontrola unikalności konta analitycznego kontrahenta

Brak symbolu konta księgowego.

proba wprowadzenia do katalogu kontrahenta bez konta księgowego

Brak nazwy roboczej kontrahenta.

proba wprowadzenia do katalogu kontrahenta bez nazwy roboczej

Testy kontrolne

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

O.K. wynik testu nr . pozytywny.

pomyślnie zakończenie testu o podanym numerze

Na liście kontrahentów powtarzają się numery kont.

wykazany błąd danych w teście nr 1

W zbiorze analityki powtarzają się numery kont.

wykazany błąd danych w teście nr 1

Inne komunikaty

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

Pusta lista.

proba kasowania lub usuwania danych z pustej listy

Brak miejsca na wykonanie zadania.

zadeklarowany RAM-dysk zbyt mały na przeanalizowanie warunku filtrującego lub kartoteki kontrahenta

Brak miejsca na dysku. Wymagane minimum 1 MB.

zbyt mało miejsca na dysku twardym do bezpiecznej pracy programu (podczas niektórych operacji na dysku zakładane są pliki robocze)

Pusty rejestr dla tego warunku filtrującego.

Żadna z danych nie spełnia podanych warunków filtrujących

Nie znaleziono.

komunikat operacji ~Rewizja

Znaleziono podobny symbol.

komunikat operacji ~Rewizja

Zdjęciem filtr na wartość salda.

pojawia się w punktach Obrotu przy zmianie miesiąca lub trybu

Bieżącego/Narastającego. Jeżeli wcześniej założono filtr na saldo to zostaje on zdjęty.

Przeliczono archiwum rozrachunków według nowej metody.

w punkcie Instalacja zmieniono sposób obliczania zwłoki w płatności w Archiwum rozrachunków.

Poniższa grupa komunikatów występuje wówczas gdy pracujemy nad odsetkami przerywamy pracę i wprowadzamy zmiany do tabeli stóp odsetkowych kalendarza dni wolnych od pracy lub metody obliczenia odsetek, stopnia zaokrąglenia wyniku czy długości roku w opcji instalacyjnej. Każde z tych działań może mieć wpływ na naliczanie odsetek. Dlatego też po każdej zmianie w wymienionych trzech punktach program przelicza tabelę naliczania odsetek informując o tym użytkownika:

Przeliczono odsetki według nowej tabeli.

Przeliczono odsetki według nowego kalendarza.

Przeliczono odsetki według nowej metody.

Przeliczono odsetki według nowego zaokrąglenia.

Ponieważ po takim przeliczeniu zwłoka i kwota odsetek mogłyby zmienić się tak, że przekraczają dopuszczalny zakres przygotowano walciki kontrolne i stosowne komunikaty:

Po zmianie kalendarza dni wolnych od pracy w obliczeniach wystąpiła zbyt duża zwłoka

Po zmianie kalendarza dni wolnych od pracy w obliczeniach wystąpiły zbyt duże odsetki

Po zmianie tabeli stóp procentowych w obliczeniach wystąpiły zbyt duże odsetki

Po zmianie metody obliczeń w obliczeniach wystąpiła zbyt duża zwłoka

Po zmianie metody obliczeń w obliczeniach wystąpiły zbyt duże odsetki

Komunikaty przy współpracy z drukarką

AA

Brak danych

Brak prawidłowych danych

nie ma czego drukować, dane są ale wszystkie posiadają znacznik błędny ?

Wydruk przekracza szerokość drukarki 10"

wydruk nie zmieści się na zadanej szerokości papieru. Zmień dyspozycję wydruku (np. ilość kolumn w ewidencji vat) lub szerokość papieru

pozostałe komunikaty drukarki omówiono w pkt. 7.4 Wydruki .

Zmiana zestawu danych (klawisz F4)

AA

patrz Dodatek B, opis klawisza F4.

Fakturowanie

AAAAAAAAAAAA

patrz rozdział 3.1.

Wprowadzanie danych do ewidencji VAT

AA

patrz rozdział 7.5.

DODATEK D - Bezpieczeństwo danych

AA

Program wyposażono w szereg procedur mających na celu ochronę danych przed zniszczeniem lub utratą spójności. Jednakże program nie może ochronić się

Program w wersji podstawowej jest jednostanowiskowy. Może być instalowany w sieci ale może być uruchamiany tylko z jednego stanowiska. Licencja udzielana jest na użytkowanie programu na jednym komputerze. W wypadku konieczności jednoczesnej pracy na wielu stanowiskach lub oddzielnych komputerach należy wystąpić do producenta o dodatkowy zakup w cenie 30% aktualnej wartości programu za każdy kolejny egzemplarz i wykonać dodatkową instalację. W wersji dla Biur Rachunkowych możliwe jest dokupienie opcji dodatkowej umożliwiającej wielostanowiskową pracę w sieci (oddzielnie na każdym zestawie danych).

Oferowana jest wersja demonstracyjna programu. Służy ona zapoznaniu się z działaniem i możliwościami programu przed jego zakupem. Podobnie jak wersja robocza, zawiera pełną dokumentację (klawisz F2) z możliwością wydruku.

Wersja demonstracyjna posiada wszystkie funkcje pełnej wersji roboczej z kilkoma niezbyt uciążliwymi ograniczeniami:

- dedykowana jest przykładowemu, fikcyjnemu użytkownikowi stąd wszystkie wydruki są tytułowane jego mianem i adresem
- nie można dokonywać zmian (usunięcia, poprawki, dopisanie nowej pozycji) w katalogu kontrahentów
- ograniczone jest naliczanie odsetek (daty), tworzenie tekstów (ilość) i korzystanie z ewidencji (ilość pozycji)
- na deklaracji podatkowych znajduje się nadruk WERSJA DEMONSTRACYJNA
- wyłączone jest możliwość tworzenia kopii bezpieczeństwa i odtwarzania z niej danych

Wersja demonstracyjna zawiera dane przykładowe w dwóch różnych wariantach zaawansowania w wykorzystaniu programu. Ich dobór nie zawsze może odzwierciedlać oczekiwania użytkownika. Dlatego po zapoznaniu się z systemem wskazane jest wykonanie punktu zerowanie lub zaobciążenie dodatkowego podkatalogu (klawisz F4) i samodzielne wprowadzenie przykładowych danych. Po zakupie wersji roboczej, wersja demonstracyjna może nadal służyć celom szkoleniowym. Można w niej także wykonywać eksperymenty, jeżeli nie jesteśmy pewni efektów naszych działań w wersji roboczej.

Instalacja wersji demonstracyjnej przebiega podobnie jak instalacja wersji roboczej co jest opisane w pkt.2 podręcznika.

DODATEK F - Zmiana wersji programu
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Ze względu na zmienność niektórych przepisów oraz rozwój oprogramowania, zachodzi niekiedy konieczność wymiany wersji programu. Licencjonowanemu użytkownikowi przysuguje zakup uzupełnienia do nowej wersji po specjalnej, obniżonej cenie. Otrzymuje on od producenta dyskietkę z uzupełnieniem programu oraz opis sposobu postępowania. Niekiedy może być dołączony dodatkowy program automatycznie przystosowujący dotychczasowe dane do pracy z nową wersją. Podpowiedź ekranowa (F2) zawiera zawsze najbardziej

Sheet1

rysunkiem i pomiarami. Wybrać przyrządy o wskazanych parametrach.

AAAAAAAA°

]

ÄÄÄÄÄ°

AAAAAAAA°

٤

٥

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

io

IODOWY

IODOWY

\AAAAAAAA°

\AAAAAAAA°

\AAAAAAAA°

ÄÄç °

ÄÄù °

,

J

¶

»

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

ÄÄÄÄÄÄÄÄ¶

\ÄÄÄÄÄÄÄÄ°

\ÄÄÄÄÄÄÄÄ°

\ÄÄÄÄÄÄÄÄ°

\ÄÄÄÄÄÄÄÄ°

\ÄÄÄÄÄÄÄÄ°

ÄÄÄÄÄÄÄ